

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 17 maart 2004

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Ingekomen stukken	2
Vaststelling agenda	2
Vaststelling verslagen	2
Mondelinge vragen	2
<i>Motie A (aangenomen)</i>	6
<i>Motie B (aangenomen)</i>	10
Benoeming leden commissies	19
Intensivering energiebeleid	19
Financiële verordeningen Drenthe 2004	20
<i>Amendement C (verworpen)</i>	20
<i>Amendement D (verworpen)</i>	21
<i>Amendement E (verworpen)</i>	21
<i>Amendement F (aangenomen)</i>	22
Wijziging Reglement van orde voor de vergadering van provinciale staten en wijziging Reglement van orde voor de vergadering van de statencommissies	25
<i>Motie G (aangenomen)</i>	26
<i>Amendement H (verworpen)</i>	26
Cofinanciering projecten Agenda voor de Veenkoloniën	27
Beleidsnota bibliotheekvernieuwing 2003-2005	28
Onderzoeksprogramma 2004 c.a.	28
Project Vrijwillige weidevogelbescherming	28
<i>Amendement I (aangenomen)</i>	29
<i>Motie J (aangenomen)</i>	32
<i>Motie K (afgevoerd)</i>	33
Sluiting	35
Toezeggingen	36

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 17 maart 2004 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (47 in getal):

H. Baas (ChristenUnie)
H. Beerda (PvdA)
W.A.R. Boer (PvdA)
H.C.E. Boerland (VVD)
L. Bomhof (VVD)
A.H.J. Dohle (VVD)
J.W.M. Engels (D66)
A. Faber (CDA)
G.A.W. Fonk (VVD)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
Ch.C. de Haas (OPD)
J. Haikens (VVD)
E. Hemsteede (PvdA)
H. Holman (CDA)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
A. Huizing (PvdA)
H.G. Idema (PvdA)
M.H. Jakobs (PvdA)
C.D. de Jong (Fractie de Jong)
mevrouw M.J. Kaal (CDA)
C.H. Kloos (Drents Belang)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
A. Lanting (VVD)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw W.L.M. Mastwijk-Beekhuijzen (CDA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
E. Olij (PvdA)
mevrouw J.M. Pannekoek-van Toor (VVD)
J. Pereboom (PvdA)
A.G.H. Peters (CDA)
R.E. Pot (PvdA)
G. Roeles (VVD)
E.A. Rougoor (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
K.H. Smidt (VVD)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
E.R. Veenstra (PvdA)

mevrouw S. van der Vijver-Geitz (PvdA)
K.J. de Vries (CDA)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
Th.J. Wijbenga (CDA)
H. Zomer (CDA)
J. Zweens (PvdA)

mevrouw I.M. Rozema, griffier der staten van
Drenthe

Voorts aanwezig:

Joh. Dijks (gedeputeerde)
mevrouw A. Edelenbosch (gedeputeerde)
mevrouw A. Haarsma (gedeputeerde)
J.H. Schaap (gedeputeerde)
S.B. Swierstra (gedeputeerde)
J.D. Nauta (directeur-secretaris)

Met kennisgeving afwezig:

K.N. Blanksma (GroenLinks)
K. Jonker (CDA)
J. Slagter (PvdA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (09.33 uur) en heet niet alleen de staten, maar ook het grote aantal belangstellenden op de publieke tribune een buitengewoon hartelijk welkom. De politiek leeft!

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen van de leden Blanksma, Jonker, Slagter en mevrouw De Vries.

C. Ingekomen stukken

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de ingekomen stukken A.1 tot en met A.14, B.1 tot en met B.11 en C.1 conform de voorgestelde behandeling af te doen.

Mevrouw PANNEKOEK: Mijnheer de voorzitter. In het licht van de actualiteit wil ik graag dat ingekomen stuk A.8 op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn (CW) wordt geplaatst.

De heer HAIKENS: Mijnheer de voorzitter. Gelet op de actualiteit en de kwetsbaarheid van de Nederlandse veestapel in zijn algemeenheid is de fractie van de VVD voornemens om naar aanleiding van ingekomen stuk B.6 in deze vergadering een motie in te dienen. Ik begrijp dat dit verzoek bij de vaststelling van de agenda nog aan de orde moet komen.

De VOORZITTER: Ik zal de staten daarover een voorstel doen bij agendapunt D.

Mevrouw HUISMAN: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA wil graag ingekomen stuk A.4, de brief inzake het Meerjarenuitvoeringsprogramma verkeer en vervoer 2004-2007, op de agenda van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit (RIM) plaatsen.

De VOORZITTER: Het Presidium heeft van deze verzoeken kennisgenomen.

Vervolgens wordt overeenkomstig het voorstel van de voorzitter besloten.

D. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER: Groenlinks wil een motie indienen naar aanleiding van het voornemen om het NS-station in Dalen te sluiten.

Ik stel voor die fractie daartoe de gelegenheid te geven na de behandeling van agendapunt H.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik heb zo-even van de heer Haikens vernomen dat hij een motie wil indienen met betrekking tot het dierziektebeleid. Ik stel de staten voor hem daartoe de gelegenheid te geven na behandeling van de door GroenLinks aangekondigde motie.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: De fractie van de VVD heeft een motie aangekondigd - ik heb haar inmiddels in mijn bezit - over de Kaart Wet ammoniak en veehouderij (WAV).

Gelet op de grote publieke belangstelling lijkt het mij verstandig die motie niet aan het eind van de agenda te behandelen, maar dat te doen na agendapunt F, Mondelinge vragen. Dit voorstel kan worden beschouwd als een vorm van publiek-vriendelijkheid van provinciale staten van Drenthe.

Daartoe wordt besloten.

E. Vaststelling verslagen van de vergaderingen van 4 en 5 november 2003 en 17 december 2003

De verslagen worden conform het ontwerp vastgesteld.

F. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Er zijn vragen aangemeld door de heer Beerda inzake Millennium Transport International (MTI) en de heer Langenkamp inzake het opheffen van de lijnvluchten tussen Eelde en Londen door Ryanair.

De heer BEERDA: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA heeft enige tijd geleden al het een en ander gezegd en gevraagd over de toepassing van de arbeidsvoorwaarden door het bedrijf MTI in

het zuidelijk deel van onze provincie. Er is toen verwezen naar een rechterlijke uitspraak en die is er inmiddels. Die uitspraak is dat MTI de CAO moet toepassen. Die CAO werd dus kennelijk niet toegepast.

Het gevolg van die uitspraak is, zo hebben wij vernomen, dat MTI zowel in het personeelsbestand gaat snijden als in het voorzieningenniveau. Dat bevreemdt ons. Het college heeft een deal gesloten met een vervoerder voor het leveren van een bepaald product onder de conditie dat de CAO wordt toegepast. Als die vervoerder dat niet doet en de rechter hem dwingt dat wel te doen, gaat hij zijn dienstverlening verminderen. Dat is raar; dan is of de doos te groot of de inhoud ervan te klein, maar in ieder geval klopt er dan iets niet. Wij horen graag hoe het college hierover denkt en of het actie heeft ondernomen.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben hier al vaker met elkaar gesproken over de problematiek rond MTI en dan met name over de arbeidsvoorwaarden. In de commissie hebben wij hierover uitvoerig van gedachten gewisseld en toen heb ik gezegd op welke wijze wij omgaan met de CAO-problematiek en hoe wij zouden handelen na een rechterlijke uitspraak. Die rechterlijke uitspraak is er inmiddels. MTI is op de belangrijkste punten in het ongelijk gesteld. Direct daarna hebben wij een brief gestuurd aan MTI waarin wij hebben gewezen op de afspraken, waarin wij hebben gevraagd of het bedrijf bereid en in staat is zich aan de rechterlijke uitspraak te houden en of het bereid en in staat is de offerte op basis waarvan het contract is gesloten, gestand te doen. MTI heeft schriftelijk laten weten beide vragen met "ja" te beantwoorden.

Daarmee is het verhaal natuurlijk niet helemaal klaar. MTI heeft tot begin maart de tijd gekregen om de rechterlijke uitspraak na te komen. Er zijn niet alleen brieven gewisseld, er is ook veelvuldig overleg geweest, omdat onze betrekkingen met het vervoersbedrijf niet alleen door een rechterlijke uitspraak worden bepaald. De afrekening van verleden jaar maakt duidelijk dat MTI toen te veel heeft gereden en dat het aantal reizigers achterblijft bij de verwachtingen. Ook daar moet op gelet worden want wij moeten wel op een reguliere wijze met de concessies omgaan. Gelet op de reizigersinkomsten en de daarbij horende supplementen, zal een kleine inkrimping moeten plaatsvinden. Het bedrijf zal daarbij blijven rijden op een

niveau dat ligt boven het niveau dat wanneer MTI er niet zou zijn, in die regio zou worden gereden. Het gaat om het inkrimpen van enkele lijnen op met name de zondagavond en in enkele avonden. Het gaat om lijnen waarop de afgelopen anderhalf jaar op die tijden geen enkele passagier is vervoerd. Het is logisch dat de overheid daarvoor geen belastinggeld als suppletie geeft. Op het moment dat een dergelijke aanpassing plaatsvindt, zijn er geen chauffeurs meer aan het werk op de zogenaamde onaangename uren, die extra tellen en dat heeft geleid tot een inkrimping van het personeelsbestand. MTI zal in het normale verkeer tussen werkgevers en werknemers, en eventueel ook rechterlijk getoetst, hard moeten maken dat het noodzakelijk is die arbeidsplaatsen op te heffen.

Voorzitter. MTI blijft rijden conform de afspraken, maar aangepast aan de mogelijkheden die er op grond van de rijkssubsidie en de reizigersinkomsten zijn.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Naar aanleiding van hetgeen zich bij MTI heeft afgespeeld, vraag ik mij of hoe in de toekomst zal worden omgegaan met ARRIVA, waar op dit moment vergelijkbare problemen spelen. Ook daar wordt gekeken naar de rust- en wachttijden en ook daar wordt door de ondernemingsraad en de vakbonden gezegd dat er op basis van de huidige arbeidsvoorwaarden niet geëxperimenteerd mag worden. Hoe kan worden voorkomen dat wij hetzelfde probleem weer op tafel krijgen?

De heer SWIERSTRA: Voorzitter. De heer Langenkamp heeft gelijk met zijn opmerking dat bij andere vervoerders vergelijkbare problemen spelen of in ieder geval kunnen spelen. Ook daar geldt als heel duidelijke lijn dat de verantwoordelijkheid van werkgevers en werknemers duidelijk moet worden onderscheiden van die van de overheid. Wanneer er binnen een bedrijf conflicten zijn over werk- en rusttijden en dergelijke, moet daarover binnen het bedrijf en eventueel op landelijk niveau onderhandeld worden. Wij kunnen ervan uitgaan dat die discussie de komende jaren zal blijven plaatsvinden. Als bij de grotere vervoersbedrijven het aantal effectieve werkuren op ongeveer 900 ligt, terwijl in de rest van het bedrijfsleven dit aantal 1.400 is, dan is er sprake van een probleem. Dat probleem kan de provincie niet oplossen en moet zij ook niet willen oplossen,

maar de effecten komen wel hier aan de orde. Wanneer er om wat voor reden dan ook bezuinigd moet worden, zal onze eerste inzet zijn het zodanig veranderen van lijnen dat er efficiënter kan worden gereden en het nemen van maatregelen om de voorzieningen overeind te houden, waarbij ook gelet zal worden op het creëren van zogenaamde inverdienopties. Wij zullen pas zo laat mogelijk overgaan tot het echt schrappen van lijnen.

Bij MTI moest een kleine aanpassing plaatsvinden, maar het bedrijf zat op basis van het experiment ook ver boven de norm.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Langenkamp om vragen te stellen over het opheffen van de lijnvluchten tussen Eelde en Londen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. In de vorige statenvergadering - we hebben het verslag daarvan nog niet ontvangen en ik kan daar dus ook niet naar verwijzen - is uitgebreid gesproken over het vliegveld en het contract dat toen voorlag en dat de provincie zou moeten ondertekenen. Voor velen was het businessplan realistisch en betrouwbaar genoeg om met het voorliggende contract akkoord te gaan.

Nu, amper een maand later, blijkt een belangrijke pijler onder dat businessplan weg te vallen, want het wegvallen van Ryanair heeft zeker impact op het Bedrijfsplan van het vliegveld Eelde. Mijn eerste vraag aan het college is aan ook wat het wegvallen van de vluchten van Ryanair voor consequenties heeft voor de exploitatie van het vliegveld, voorzover de provincie daarmee te maken heeft.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. De heer Langenkamp stelt een vraag over de bedrijfsvoering van de luchthaven Eelde en in antwoord daarop moet ik hem erop wijzen dat het college niet de directie van de luchthaven is. Dat Ryanair is uitgevallen, is buitengewoon vervelend voor de luchthaven, maar ik kan de staten verzekeren dat de directie van de luchthaven elke dag bezig is met het organiseren van vluchten, al was het maar om ervoor te zorgen dat er klanten op de luchthaven komen. Dat is ook de opdracht aan de directie. In de staten zijn verleden maand afspraken gemaakt over onze rol ten opzichte van de luchthaven en daarin is in mijn ogen nog niets veranderd.

De heer LANGENKAMP: Ik kan mij voorstellen dat het wegvallen van die lijnvluchten voor de overeenkomst - tien jaar lang een bepaald bedrag betalen - toch wel degelijk consequenties heeft. De gedeputeerde zegt dat het een zaak van de luchthaven is, maar de staten hebben daar toch wel het een en ander mee te maken, aangezien de provincie nogal wat geld in de luchthaven stopt. Ik wijs erop dat een aantal economen van mening is dat bij deze kostenstructuur een teruggang in het aantal passagiers kan betekenen dat er minder verlies wordt geleden. Het is daarom zaak dat de provincie uitzoekt hoe dat in dit geval uitpakt.

De heer SCHAAP: Voorzitter. Het doet mij op zichzelf goed dat de fractie van GroenLinks zich zorgen maakt over de daling van het aantal vluchtbewegingen op Eelde. Ik wil er nog wel even aan herinneren dat de staten een volstrekt helder besluit hebben genomen. De reikwijdte van het besluit en onze verantwoordelijkheid zijn nu volstrekt helder. Als de staten daar geen verandering in aanbrengen, is dat het. De directie van de luchthaven Eelde weet dat. De directie weet ook welke mogelijkheden er op grond van de beschikbare middelen zijn. Ik zou niet weten waarom de staten of de provincie of gedeputeerde staten (GS) nu ineens in paniek naar de directie moeten gaan met de mededeling dat een lijnvlucht is uitgevallen en dat de gevolgen daarvan nu meteen uitgedroefd moeten worden. De directie heeft de volstrekt heldere opdracht ervoor te zorgen dat de luchthaven over een aantal jaren zijn eigen broek kan ophouden. Dan hoeven wij toch niet elke maand, op basis van elk krantenberichtje, hierover opnieuw te discussiëren? De staten moeten zich vooral houden aan de gemaakte afspraken.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Het is goed dat de actualiteit zo af en toe in de staten aan de orde komt. Met betrekking tot het vliegveld Eelde ziet de fractie van de OPD ook naar aanleiding van de discussie van vandaag een verplaatsing naar de Eemshaven steeds dichterbij komen.

De heer SCHAAP: Ik gun de heer De Haas deze opmerking van harte.

De VOORZITTER: Ik constateer dat we hiermee zijn gekomen aan het eind van ons vragenhalf-uurtje.

Aan de orde is het voorstel van de VVD met betrekking tot de Kaart WAV.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. Zoals wij in de Statencommissie Milieu, Water en Groen (MWG) al hebben aangekondigd, wil de fractie van de VVD met een motie benadrukken dat de wijze waarop de kaart, behorende bij de WAV, in Drenthe uitwerkt, in de staten geen draagvlak heeft. De VVD en de PvdA bieden met de motie die ik ga indienen, een oplossing aan en zo te zien is daar behoefte aan.

Die behoefte is er vooral bij bedrijven die liggen in zone 1 en bij de vestiging waarvan de provincie duidelijk betrokken was. Mevrouw Stoel heeft in verband daarmee in januari 2003 in de commissie terecht de betrouwbaarheid van de overheid aan de orde gesteld. Wij zijn op werkbezoek geweest en met name bij het bedrijf van de familie Brink was het heel duidelijk hoe ver de gevolgen van de kaart strekken. Het gaat om een jonge ondernemer, die met zijn ziel en zaligheid aan het bedrijf verknocht is en nu zijn bedrijf op slot ziet staan. Er is, alleen vanwege het feit dat er kippen worden gehouden, geen enkele mogelijkheid om daaraan te ontkomen en dat is een heel groot verschil met de vorige wet op dit vlak, namelijk de Interimwet ammoniak en veehouderij, waarbij uitruil van rechten mogelijk was. Dit werkbezoek heeft ons echt duidelijk gemaakt hoe diep de nieuwe regelgeving ingrijpt.

De fractie van de VVD kan er begrip voor opbrengen dat in het stappenplan wel een knip is gemaakt bij 70 nge's, hetgeen voor een melkveehouderijbedrijf neerkomt op 42 melkkoeien. Het is in het algemeen niet te verwachten dat deze bedrijven snel zullen doorstoten naar een omvang van 110 melkkoeien waarbij zij tegen de grenzen van de mogelijkheden aanlopen - de Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (NLTO) lijkt dat te onderschrijven - maar de bijna 170 bedrijven die dan overblijven achten wij van zo groot belang, dat wij van het college verwachten dat actie wordt ondernomen om dat aantal terug te brengen. Weliswaar wordt door het college op grond van de uitkomst van een steekproef betoogd dat maar een kwart van deze bedrijven acuut in de problemen komt, maar de fractie van de VVD is van mening dat deze 170 bedrijven een waardevolle rol kunnen vervullen voor de Drentse economie en het behoud van het landschap. Zonder verdere uitbreidingsmogelijkheden zijn deze bedrijven

gedoemd te verdwijnen. Europese Unie(EU)-hervormingen dwingen bedrijven immers tot schaalvergroting. Bovendien is het effect van de kleine grenscorrecties die gepleegd zijn ten opzichte van de vorige kaart, onvoldoende gebleken. Wat de VVD bovendien duidelijk werd, was dat zelfs deze geringe inzet een enorme aanslag betekende op het provinciale budget. Daarbij kwam nog dat uit het rapport van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) van verleden jaar bleek dat aan het effect van dergelijke ammoniakmaatregelen op individuele bedrijven op de naastliggende natuur moet worden getwijfeld. Dit roept onmiddellijk de vraag op of dergelijke middelen voor grensverlegging niet beter aan echte bedrijfsverplaatsing uit de ecologische hoofdstructuur (EHS) moeten worden besteed. Daarmee kan immers een directe bijdrage geleverd worden aan de realisering van onze provinciale taak op dat vlak.

Het college zou met het stappenplan in de hand, waarin de zojuist geschetste problemen tot uiting komen, in Den Haag druk op de ketel moeten zetten, zo zei gedeputeerde Edelenbosch in de commissievergadering van januari 2003. Tevens gaf zij aan de gevolgen van de wet in Drenthe van de zotte te vinden. Daarom ook zou door het college aanpassing van de wet gevraagd worden. Ons is niet gebleken in welke mate dat is gebeurd. Er staat ook niets over in de brief van 6 februari 2004, de aanbiedingsbrief bij de vastgestelde kaart van het ministerie. Evenmin ligt er nu een toezegging van het Rijk om te willen bijdragen in de verplaatsing van deze bedrijven. Het moet duidelijk zijn dat wij, ook in het licht van het verschil tussen reconstructieprovincies en niet-reconstructieprovincies, hier grote problemen mee hebben.

In onze motie dringen wij erop aan dit alles opnieuw te doen.

De door de Tweede Kamer aangenomen motie Schreijer-Pierik lijkt een oplossing te bieden. In die motie wordt erop aangedrongen om door middel van het toetsen van de gevoeligheid van de natuur voor verzuring het aantal knelgevallen met ongeveer de helft te reduceren. Het Interprovinciaal Overleg (IPO) heeft dit als opdracht overgenomen, maar heeft wel getracht door de oppervlakte van de natuur hierbij te betrekken, hieraan een andere invulling te geven. Deze benadering lost voor Drenthe niets op. De actie immers om kleine natuurgebieden te schrappen, had het col-

lege al uitgevoerd voor de inwerkingtreding van de wet door de gemeenten daarop te wijzen en dat is over het algemeen ook gebeurd.

De uitkomst van de proefkaart laat een schril contrast zien tussen de provincies onderling. Enkele provincies halen indrukwekkende reducties van bijna 75% en Drenthe komt niet verder dan 9% en ook dit percentage is nog zeer hoog ingeschat. Als de IPO-kaart niet in de wetgeving wordt verankerd, heeft zij geen status en NLTO Nederland gaf terecht aan dat de op die kaart genoemde cijfers met de nodige argwaan beschouwd moeten worden. Het zou voor de Drentse bedrijven een gemiste kans zijn wanneer mevrouw Schreijer van het CDA haar motie tegen deze proefkaart inruilde, maar helaas zijn er geluiden die wel in die richting wijzen.

Graag hadden wij met het college gesproken over de invulling van de Drentse proefkaart en dat dit niet is gebeurd, heeft ons verbaasd en wordt door ons betreurd. Ook de Drentse natuur kent gradaties van verzuringsgevoeligheid en het college had hiervan gebruik kunnen maken. Ook had een onevenwichtigheid binnen Nederland hersteld kunnen worden door bijvoorbeeld, net als de andere provincies hebben gedaan, te kiezen voor een ondergrens van 10 ha in plaats van 5 ha voor natuurgebieden. Wij constateren dat de ambitie van het college op dit punt niet hoog is geweest. Onze ambitie is meer knelgevallen te verhelpen. Dat geldt natuurlijk voor de echte knelgevallen, bedrijven die nu weten dat hun uitbreidingsplannen worden geblokkeerd door de nu voorliggende kaart. Ons is ook echt niet duidelijk hoe daarmee zal worden omgegaan. Wel weten wij dat door de Klankbordgroep Intensieve Veehouderij duidelijk verwachtingen zijn gewekt, ook bij andere bedrijven. Het stappenplan moet dus meer bedrijven een toekomst bieden. In onze motie wordt hierop aangedrongen.

Gelet op alle juridische haken en ogen kan in deze vergadering niet worden aangegeven wat de exacte oplossing moet zijn. Wij zijn geen voorstander van ondoordachte oplossingen die later voor de rechter of de Raad van State stranden en dan tot teleurstellingen leiden, maar onze inzet is duidelijk.

Wij dringen aan op het houden van een werkconferentie waarin in ieder geval voldoende deskundigheid aanwezig is, bijvoorbeeld vanuit het RIVM, waarin het compensatiebeginsel als instrument tegen het licht wordt gehouden en waarin doel-

groepen hun inbreng kunnen leveren. Hiermee moet het mogelijk zijn op basis van een stappenplan tot een bevredigende oplossing te komen. Bovendien zou hiermee ook de haperende communicatie weer vlot getrokken kunnen worden. Er zullen oplossingen gevonden moeten worden die recht doen aan de specifieke omstandigheden in Drenthe. In onze motie wordt daarop aangedrongen.

Ik wil nu de motie, die is ondertekend door de fracties van de VVD en de PvdA, indienen.

Motie A

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen op 17 maart 2004;

kennisgenomen hebbende van de definitieve vaststelling door gedeputeerde staten van de Kaart Wet ammoniak en veehouderij;

constaterende dat:

- *als gevolg van deze kaart relatief veel Drentse veebedrijven op korte of lange termijn in hun ontwikkeling worden beperkt;*
- *inkomens in de veehouderij onvoldoende zijn en een verdere afbouw van het EU-beleid dit nog verder zal verslechteren en dat bedrijven die zich daarop niet mogen aanpassen in problemen zullen komen;*
- *de Statencommissie MWG daarom, zowel in januari 2003 en in februari 2004, blijk heeft gegeven dit als een ongewenste ontwikkeling te zien, en er daarom bij het college op heeft aangedrongen daarvoor oplossingen te zoeken;*
- *dit tot nu toe nauwelijks is gelukt;*
- *er op grond van de problematiek door de staten is geadviseerd opnieuw te bezien in hoeverre het mogelijk is bedrijven tegemoet te komen, ofwel door herbegrenzing van de provinciale EHS, ofwel door inzet van middelen voor verplaatsing;*
- *dit echter als gevolg van ontbreken van rijksmiddelen en beleidsruimte daartoe, een onevenredige aanslag zal doen op het provinciaal budget Verplaatsing agrarische bedrijven voor realisering van de provinciale EHS;*
- *de IPO-proefkaart niet voldoende oplossingen biedt in Drenthe;*

spreken uit:

- *de natuurbeschermingsuitgangspunten door de WAV voor de Drentse natuur van belang te achten, maar*
- *de uitwerking die deze wet, in de huidige vorm, heeft op veel Drentse veehouderijbedrijven als ongewenst te beoordelen,*

en dringen er daarom bij het college op aan:

- *dit uitdrukkelijk kenbaar te maken bij de Ministeries van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) en Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) en de Tweede Kamer en aan te dringen op aanpassing van de huidige wet, dan wel te komen tot flankerend beleid voor provincies buiten de reconstructiegebieden;*
- *op korte termijn met voorstellen te komen waarmee kneelgevallen kunnen worden opgelost op basis van het Stappenplan WAV, daarbij ook rekening te houden met de aanbevelingen van de Klankbordgroep Intensieve Veehouderij;*
- *door middel van een werkconferentie, binnen de specifieke Drentse omstandigheden, daartoe draagvlak en ideeën te verwerven,*

en gaan over tot de orde van de dag.

(Applaus.)

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Ik vraag mij nu af of de andere fracties er bezwaar tegen hebben al over deze motie te moeten spreken, terwijl zij die nog niet in hun bezit hebben.

De heer WIJBENGA: Voorzitter. Ik wil de tijd die nodig is voor het vermenigvuldigen en het verspreiden van de motie wel gebruiken om de heer Smidt een paar vragen te stellen.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Wijbenga.

De heer WIJBENGA: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de vergadering van de Statencommissie MWG van 16 februari zaten de heer Smidt en ik behoorlijk op één lijn toen het ging over de kant die de kaart op zou moeten gaan. De heer Smidt zei toen dat de kaart over de Europese vogel- en habitatrichtlijn-(VHR)-gebieden zou moeten gaan.

Wat is er tussen 16 februari en nu gebeurd dat de heer Smidt vandaag een motie indient met een toch enigszins andere strekking?

De heer SMIDT: Op 16 februari had ik nog het vertrouwen dat er in de Tweede Kamer een meerderheid zou zijn voor het beperken van de WAV tot de VHR-gebieden, maar mij is nu duidelijk dat het CDA op dat punt wankelt en daarom vrees ik dat die beperking het niet haalt.

De heer WIJBENGA: Ook wij hebben contact gehad met mevrouw Schreijer en op niet mis te verstane wijze - dat is haar wel toevertrouwd - heeft zij de nodige kritiek geuit op de kaart van Drenthe en ons heeft geen enkel geluid bereikt dat zij de motie wil omruilen voor de IPO-kaart.

De heer SMIDT: Ik doel eigenlijk op iets anders. Er ligt ook een motie van de VVD voor in de Tweede Kamer om de zonerings alleen te beperken tot de VHR-gebieden. Als mevrouw Schreijer die motie steunt, is verdere discussie overbodig. Maar ik denk niet dat zij dat zal doen.

De heer WIJBENGA: Dat zullen wij afwachten. Mijn volgende vraag is wat er nu met de proefkaart moet gebeuren. De heer Smidt is het nog steeds niet met die kaart eens en komt daarover met een motie, maar is hij nu van mening dat die kaart in stand moet blijven of niet?

De heer SMIDT: De proefkaart is naar het IPO gestuurd en het IPO heeft die vervat in een voorstel aan de minister. Als de minister verstandig is, neemt hij die kaart niet over. De termijn van insturen is inmiddels gesloten. Het heeft ons overigens wel bevreesd dat wij voor die tijd daar niet over konden praten. Ik neem aan dat het vaststellen van de kaart bij wet gemandateerd is aan het college, maar aan het signaal naar buiten hoe in Drenthe wordt gedacht over invulling van de wet, had het college beter in samenspraak met de staten vorm kunnen geven. Wij betreuren dat het is gebeurd op de manier waarop het nu is gegaan.

De heer LANGENKAMP: Voorzitter. Ik heb nog een algemene vraag, want de heer Kuiper zal namens onze fractie het woord over dit onderwerp voeren.

De motie en het verhaal van de heer Smidt wekken bij mij de indruk dat het gaat om ondersteu-

ning van bestaand beleid. Ik zag mevrouw Edelenbosch zojuist ook goedkeurend knikken. Mijn indruk is dat de mensen die nu na het voorlezen van de motie applaudisseerden, iets anders hadden verwacht. Ziet de heer Smidt de motie als een aanvulling, een verandering of als een trendbreuk? Volgens mij zegt hij met de motie iets wat allang gebeurt, namelijk erover praten.

De heer SMIDT: Ik heb begrepen dat het stappenplan wat betreft het uit de problemen helpen van bedrijven door middel van herbegrenzing op dit moment uitgewerkt is. Ik geloof niet dat alle middelen al benut zijn en vandaar het voorstel voor een werkconferentie. Er is deskundigheid in dit land en de doelgroepen kunnen hun inbreng leveren. Ik wijs op de specifieke Drentse omstandigheden met een vrij geringe veebezetting - op het ogenblik op ongeveer het vooroorlogse peil - en op het generieke beleid waarmee de ammoniakdepositie fors teruggedrongen wordt. Er is nu al 45% minder ammoniakdepositie als gevolg van de maatregelen van de boeren. Ik wil de situatie nog eens goed tegen het licht houden om de noodzaak van deze wet in de huidige vorm bevestigd te krijgen.

De heer LANGENKAMP: Ik heb de indruk dat de heer Smidt nu de commissievergadering, die ik overigens niet heb bijgewoond, gaat overdoen. Ik vind het ook vreemd dat de motie nu aan de orde komt, want ik vind het veel meer een punt voor de commissievergadering. Ik vraag heel simpel of de VVD van mening is dat er wat anders moet gebeuren dan in het Collegeprogramma staat. Is datgene wat in de motie staat wat anders dan het bestaande beleid?

De heer SMIDT: Nee, het is niet anders dan het beleid dat het college tot nu toe heeft gevoerd. Maar ik zie duidelijk nog mogelijkheden om op een creatieve manier binnen het bestaande beleid tot oplossing van meer knelgevallen te komen.

De heer LANGENKAMP: Als de heer Smidt hierover wil spreken in een werkconferentie, zal GroenLinks daar niet tegen zijn. Het is prima om erover te praten, het is prima om informatie te krijgen, maar als dat via een motie wordt gedaan en zoveel verwachtingen worden gewekt dat de hele publieke tribune vol zit, vraag ik mij af of de

VVD op dit punt niet een wat te grote broek heeft aangetrokken.

De heer SMIDT: Ik heb geen uitnodigingen voor deze vergadering verstuurd. Maar de grote belangstelling maakt wel duidelijk dat de materie leeft.

De heer HOLMAN: De heer Smidt heeft in de pers nogal forse woorden gebruikt om duidelijk te maken wat hij wil en om er blijk van te geven dat de voorliggende kaart hem niet zint. Het is nog slechts een proefkaart en waarom vraagt de heer Smidt het college dan niet om die kaart terug te nemen? Als de staten van Drenthe van mening zijn dat die kaart niet deugt en dat er een andere kaart moet komen, is het aan de staten om dat tegen het college te zeggen. Het is een proefkaart waar de minister wat mee kan doen. De minister zegt nu dat een heleboel provincies die kaart wel aardig vinden en dat het de keus van Drenthe is om het hiermee niet eens te zijn. Waarom vraagt de heer Smidt, met alle stoere woorden die hij in de commissie en in de pers gebruikte, het college nu niet om die kaart terug te nemen en er een andere invulling aan te geven? Waarom komt hij met het voorstel om een conferentie te houden, om er nog eens over te praten? Waar moet die conferentie dan toe leiden?

(Applaus.)

De heer SMIDT: De woorden die ik in de commissie gebruikte, waren met name ingegeven door het schrille contrast in het beeld: de andere provincies hadden enorme reducties bereikt en Drenthe niet. Maar uit de brief van 11 maart van het college en het persbericht van de Land- en Tuinbouworganisatie (LTO) Nederland bleek dat de slag die de andere provincies geslagen hadden, duidelijk te maken had met het feit dat hun uitgangspunt voor de vergelijking de oude Interimwet ammoniak en veehouderij was. Die slag had Drenthe al gemaakt; het college had op dat punt zijn werk wel gedaan.

Mijn grootste bezwaar tegen de proefkaart is dat er niet met de commissie over gesproken is. Ik vraag mij overigens af of het nu terugtrekken van de kaart materieel nog iets uitmaakt, maar ik hoor daarover graag nog de mening van het college.

De heer HOLMAN: Maar de heer Smidt zegt nu in feite dat hij nog niet zo ontevreden over de kaart is.

De heer SMIDT: Wat mij betreft staat de proefkaart in deze motie niet ter discussie. Wat nu ter discussie staat, is hoe die kaart op basis van de WAV in Drenthe neerslaat. Dat was ook het uitgangspunt van de discussie in de commissie.

De heer HOLMAN: In andere provincies is heel veel creativiteit gebruikt om het aantal knelgeval- len terug te dringen. Is de heer Smidt ervan overtuigd dat het college van Drenthe dezelfde creati- viteit heeft gebruikt om het aantal terug te drin- gen?

De heer SMIDT: Nee. Dat is ook de essentie van mijn inbreng en van de motie. Er had meer inge- zeten en wij gaan nu door middel van een werk- conferentie op een gedegen manier uitzoeken welke ruimte er nog is.

Mevrouw STOEL: Voorzitter. Is de heer Holman dan van plan om met een andere motie te komen? Ik wil ook nog iets rechtzetten: volgens mij gaat het in Drenthe niet meer om een proefkaart. Wij hebben een kaart vastgesteld en daar kunnen wij hoog, breed, dun en lang over praten, maar die kaart is een realiteit.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Wijbenga.

De heer WIJBENGA: Mijnheer de voorzitter. Graag pak ik de draad weer op bij de behandeling van dit onderwerp in de vergadering van de Statencommissie MWG van 16 februari. In het betoog dat ik in die vergadering hield, stonden twee elementen centraal. Ten eerste: wij hebben op dat moment ingestemd met de vaststelling van de kaart, ofschoon dat een bevoegdheid was van GS, laat dat duidelijk zijn. Die daad werd inge- geven door de wens om een eind te maken aan de onzekerheid van enkele bedrijven, die al te lang zaten te wachten op een bouwvergunning. Ten tweede hebben wij op dat moment gezegd deze kaart te beschouwen als een tussenstap, vooruit- lopend op landelijke wetgeving. Op dat niveau is een aantal zaken nog niet geheel uitgekristalli- seerd, maar de voortekenen duiden in de goede richting. Ook hebben wij onze verbazing erover

uitgesproken dat de kaart bij het IPO is ingediend vóór daarover met de statencommissie was ge- sproken. Hierdoor ontstond het gevoel van mos- terd na de maaltijd.

De vergadering kwam ook kort na het bekend worden van het rapport van het Landbouw- Economisch Instituut (LEI) over de melkveehou- derij. De tendens van dit rapport stemde bepaald niet optimistisch. De door het LEI aangereikte oplossing: stoppen of uitbreiden, is slechts een gedeeltelijke oplossing, die voor lang niet alle bedrijven haalbaar is.

Voor sommige ondernemers betekent dit alles dat zij het dubbel voor de kiezen krijgen, terwijl er nog slechts zeer beperkt zicht is op flankerend beleid. De vraag is dan ook of het college al zicht heeft op de kosten van dit flankerend beleid en of het al heeft nagedacht over alternatieven voor deze ondernemers.

Op de IPO-kaart valt direct op dat het percentage voor Drenthe in schril contrast staat met dat voor andere provincies. Zo neemt het areaal natuur waarop de WAV van toepassing is, landelijk af met 18% en in Drenthe met slechts 7%. Het aan- tal bedrijven waarop de WAV van toepassing is, neemt landelijk af met 51%, in Drenthe staat daar een afname met een schamele 9% tegenover. En dan spreken we nog steeds over ruim honderd, zo niet honderden bedrijven.

We hebben nog steeds te maken met een veertig- tal bedrijven dat in de knel zit. We hebben ook begrepen dat er nog discussie gaande is over het uitzonderen van lokaal grondgebonden bedrijven. Voor een aantal van de veertig knelgevallen kan dit een oplossing bieden.

Toch blijft bij mijn fractie het gevoel hangen dat de creativiteit - het woord is al eerder gevallen - slechts ten dele is aangewend om tot een voor Drenthe bevredigende situatie te komen. Zo is bij een aantal bedrijven herbegrenzing van de EHS wel toegepast, maar lukte dit blijkbaar niet voor alle gevallen. De vraag is dan waarom niet nog even doorgegaan is.

Voorzitter. Wat mijn fractie betreft zijn wij er nog lang niet. Er is nog veel werk te doen, zowel in dit huis als aan missiewerk in Den Haag. Wij verzoeken het college dan ook met klem deze rol op zich te nemen en de schade voor de Drentse veehou- derijen tot een minimum te beperken.

Om deze gedachte te ondersteunen hebben wij een motie voorbereid, die ik nu wil indienen.

Motie B

*Provinciale staten van Drenthe, in vergadering
bijeen op 17 maart 2004;*

kennisgenomen hebbende:

*van de brief van 11 maart 2004 aan de voorzitter
en de leden van provinciale staten van Drenthe
inzake de Kaart WAV Drenthe en variant IPO,
alsmede van de brief van het IPO van 5 maart
2004 aan de Minister van LNV inzake het voorstel
proefkaart WAV;*

constaterende dat:

*met het IPO-voorstel het aantal bedrijven waarop
de WAV van toepassing is landelijk gezien met
51% afneemt en in Drenthe met slechts 9%;*

voorts constaterende dat:

*het IPO aandacht heeft gevraagd voor een moge-
lijke uitzondering voor grondgebonden veehoude-
rijbedrijven, die leidt tot een verdere vermindering
van het aantal bedrijven met beperkingen;*

overwegende dat:

*in de Tweede Kamer de motie Schreijer-Pierik is
aangenomen, die een aanpassing van de WAV
beoogt, waardoor 50% minder bedrijven getroffen
worden door de beperkingen die de WAV de be-
drijven oplegt en waaraan de betrokken bewinds-
lieden uitvoering wensen te geven;*

spreken uit:

*dat alle kansen moeten worden aangegrepen om
te komen tot een verdere vermindering van het
aantal veehouderijbedrijven met beperkingen;*

verzoeken het college van GS:

- 1. de grote verschillen met de landelijke reductie-
cijfers inzichtelijk te maken;*
- 2. de mogelijke uitzondering voor lokaal grondge-
bonden veehouderijen in de aan te passen
WAV nadrukkelijk onder de aandacht te bren-
gen van de betrokken bewindslieden van LNV
en VROM,*

en gaan over tot de orde van de dag.

(Applaus.)

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie vol-
doende is ondersteund en daarom bij de beraad-
slaging kan worden betrokken.

Mevrouw STOEL: Voorzitter. Denkt de heer
Wijbenga dat uitvoering van zijn motie ertoe kan
leiden dat nul bedrijven getroffen worden?

De heer WIJBENGA: Dat denk ik inderdaad. In
Den Haag moet nadrukkelijk gelobbyd worden
voor de grondgebonden bedrijven en wanneer die
lobby slaagt, zal het aantal getroffen bedrijven
afnemen. De minister geeft dat zelf ook aan in zijn
correspondentie.

Mevrouw STOEL: Het is dan een prima idee om
dit punt op de werkconferentie te bespreken.

De heer WIJBENGA: Ik vind een werkconferentie
een heel Hollandse oplossing. Wij kunnen, wie wij
ook uitnodigen om aan de conferentie deel te
nemen, de wet niet veranderen. Dat zal in Den
Haag moeten gebeuren en dat is de strekking van
onze motie. Wij willen het college op pad sturen
om er bij de regeringspartijen op aan te dringen
nog eens goed te kijken wat er gebeurt. Er zijn
echt wel argumenten op grond waarvan gezegd
kan worden dat de problematiek in Drenthe an-
ders is.

Mevrouw STOEL: Die uitspraak wordt in motie A
ook nadrukkelijk gedaan. Maar misschien kan ik
mijn verhaal nu meteen houden.

De VOORZITTER: Dat lijkt mij een goed idee.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. Namens
de fractie van de PvdA wil ik nog een paar dingen
zeggen over de motie die de heer Smidt namens
ons heeft ingediend.

De fractie van de PvdA heeft steeds nadrukkelijk
aangegeven de doelstelling van de WAV, namelijk
het terugdringen van de ammoniakuitstoot, van
harte te onderschrijven. Wij vinden het van groot
belang dat onze Drentse natuur wordt beschermd.
Ik meen dit hier nog wel even nadrukkelijk te moe-
ten zeggen, want dat dreigt nu wat onderbelicht te
raken.

De PvdA heeft daarbij ook steeds uitgesproken
grote twijfels te hebben over de uitvoerbaarheid
van de wet zoals die er nu nog steeds ligt. In die
kritiek staan wij niet alleen, die kritiek wordt door

alle andere provincies gedeeld. In IPO-verband is dan ook getracht tot een andere omgang met de wet en met de motie Schreijer te komen. Voor een aantal provincies lijkt dit uitkomst te bieden, maar voor onze provincie, helaas, niet. Zoals uit de brief van 11 maart van het college valt op te maken, had Drenthe deze exercitie namelijk al eerder uitgevoerd.

Voorzitter. Wij blijven van mening dat bij de ministers van LNV en VROM nadrukkelijk aangedrongen moet worden op aanpassing van deze wet en/of te komen tot flankerend beleid voor Drenthe. Dat flankerend beleid zou dan gebaseerd moeten zijn op het beleid zoals dat ook voor de reconstructiegebieden geldt, maar dan op onze provincie toegesneden.

Ten slotte nog dit: de communicatie over dit gebeuren is naar onze mening niet goed. Op deze manier wordt echt niets bereikt. De sfeer waarin nu wordt gecommuniceerd, is zeer onplezierig. Het gekissebis tussen bijvoorbeeld de NLTO en het college van GS lost echt niets op. Het wordt er daarmee ook allemaal niet duidelijker op.

De heer WIJBENGA: Welke partijen heeft mevrouw Stoel in gedachten als zij spreekt over "gekissebis": de staten, of de staten en anderen?

Mevrouw STOEL: Ik spreek over de communicatie zoals die in het geheel is geweest. Wij hebben de kwestie in de afgelopen commissievergadering besproken en toen was er over een aantal zaken nog behoorlijk wat onduidelijkheid. Op 11 maart hebben wij een duidelijke brief van het college ontvangen en onze fractie had graag gezien dat die brief ook bij de behandeling in de commissie had kunnen worden betrokken. Vervolgens is er discommunicatie ontstaan tussen de NLTO en het college. Over en weer beschuldigt men elkaar van dingen. Ik kan het niet hard maken, ik weet alleen dat er een stappenplan ligt waarin de NLTO heeft aangegeven dat het, zoals het er nu uitziet, gaat om 165 bedrijven. Maar op dit moment wordt een aantal van 400 bedrijven genoemd. Daarmee wordt waar het ons werkelijk om gaat, alleen maar onduidelijker. En dat is een van de redenen waarom wij nadrukkelijk uitspreken met elkaar om de tafel te willen met daarbij voldoende deskundigheid. De fractie van de PvdA heeft niet de illusie alle knelgevallen te kunnen oplossen, maar zij is wel van zins te proberen om daar waar nog ruimte

aanwezig is, die ook te benutten. Wij roepen de staten dan ook op motie A te steunen.

De heer KUIPER: Voorzitter. Voor wij zeggen de motie te zullen steunen, wil ik toch nog wel iets verduidelijkt hebben, hoe sympathiek wij het ook vinden dat geprobeerd wordt de knelgevallen op te lossen.

Na het vijfde gedachtestreepje onder het hoofdje "constaterende dat" staat de zinsnede "ofwel door herbegrenzing van de provinciale EHS". Is dat een ongelimiteerde herbegrenzing of worden aan de nieuwe herbegrenzing ook voorwaarden verbonden, waarbij ik denk aan de kwetsbare natuur.

Mevrouw STOEL: Het is een opsomming van iets waaraan al eerder is gedacht. In de alinea daarna wordt met de zinsnede "dit echter als gevolg van ontbreken van rijksmiddelen en beleidsruimte daartoe,.. " al aangegeven dat het voor ons geen haalbare kaart is. Bovendien staat in de brief van 11 maart dat die exercitie ook al door het college is gepleegd. Het is gewoon een constatering en geen kwestie van alles opengooien en opnieuw herbegrenzen.

De heer WIJBENGA: Voorzitter. Ik begrijp uit de woorden van mevrouw Stoel dat de fractie van de PvdA ook nog steeds moeite heeft met de gigantische cijferbrij die over ons wordt uitgestort. Wij krijgen vanuit de sector en vanuit het college cijfers aangereikt en ik heb mij de afgelopen week daarenboven nog verdiept in de cijferbrij die het ministerie daar nog eens aan toegevoegd heeft. Mag ik uit de woorden van mevrouw Stoel afleiden dat zij het eens is met ons verzoek aan het college de grote verschillen met de landelijke reductie-cijfers duidelijk te maken?

Mevrouw STOEL: Natuurlijk willen wij duidelijkheid en die duidelijkheid willen wij bereiken door die werkconferentie waarop ook voldoende deskundigheid aanwezig is. Wij willen het nu ook wel eens precies weten. Het was ons een lief ding waard geweest als wij dit allemaal al eerder wisten, zodat wij daarover niet meer zouden hoeven discussiëren. Omdat dit verzoek al in motie A zit ingebakken, is motie B eigenlijk overbodig.

De heer WIJBENGA: Dat laatste is niet helemaal het geval.

De heer SMIDT: Voorzitter. Ik heb het idee dat het CDA de brief van het college niet gelezen heeft. Mevrouw Stoel constateert terecht dat die brief er had moeten liggen toen dit punt in de commissie aan de orde was; dat zou heel veel helderheid hebben gegeven. In die brief worden de verschillen namelijk min of meer verklaard. Het heeft te maken met het feit dat de andere provincies nu min of meer een slag hebben geslagen door de gemeentelijke verzuringsgevoelige gebieden te schrappen.

Wat die brief ook duidelijk maakt is dat er op dit moment vanuit het college al een inzet is om de lokaal grondgebonden bedrijven nadrukkelijk buiten beeld te brengen. Omdat dit al een lopende opdracht is aan het college en het college daar druk mee bezig is, hebben wij dit punt niet meer in de motie opgenomen.

Door dit alles is de motie van het CDA in mijn ogen in hoge mate overbodig.

De heer WIJBENGA: Voorzitter. Volgens mij heb ik mijn eerste termijn al gehad, maar als ik de gelegenheid van u krijg, wil ik wel reageren op deze uitspraak van de heer Smidt.

De VOORZITTER: U krijgt straks nog een tweede termijn.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik zal het kort houden, want er is al veel behartigenswaardigs over het onderwerp gezegd. Mijn indruk is dat de dictums van beide moties elkaar niet tegenspreken, maar door de werkconferentie waarvan in de motie van de VVD en de PvdA sprake is, heeft die motie voor mij duidelijk meer waarde. Er is de afgelopen tijd in de pers veel spierballentaal geuit en wij waren ongelukkig met de toonzetting daarvan. Wij zijn van mening dat het gesprek niet op die manier gevoerd moet worden. Nog niet zolang geleden is er in het provinciehuis een conferentie gehouden over de lichteelt en voorafgaand daaraan is er ook spierballentaal geuit, terwijl die werkconferentie duidelijk maakte dat er beter gecommuniceerd wordt als het overleg op basis van een deskundige inbreng wordt gevoerd. In het onderhavige geval heeft het vooral ontbroken aan een goede communicatie tussen de diverse partijen en juist daarom hechten wij veel waarde aan een werkconferentie. Daarom zullen wij de motie van de VVD en de PvdA steunen.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. De fractie van D66 is in de eerste plaats benieuwd naar de reactie van GS op wat hier ter tafel wordt gebracht, want die reactie willen wij in onze eindafweging betrekken.

Voorzitter. Als het om de motie van de VVD gaat, vragen wij ons af of die motie een doekje voor het bloeden is. In de motie wordt erop aangedrongen nog eens met LNV, VROM en de Tweede Kamer te gaan praten, om met oplossingen voor knelgevallen te komen - wij zijn benieuwd of dat überhaupt kan in de zin of daar geld voor is en bovendien wordt er in de motie slechts op aangedrongen en wordt het niet geëist - en om een werkconferentie te organiseren. Wat wij in die motie missen is een klip en klaar standpunt, een stellingname over hoe de kaart door GS is vastgesteld. Dit alles doet vermoeden dat de VVD om politieke redenen niet tot een stevige stellingname durft te komen, want ook als de motie wordt aangenomen, blijft de door GS vastgestelde kaart volkomen intact. De VVD wekt met andere woorden bij ons de indruk de lijn van GS niet te steunen, maar brengt dat in de motie feitelijk op geen enkele wijze tot uitdrukking.

Voorzitter. Op zichzelf zijn wij niet tegen datgene wat het CDA in zijn motie vraagt. Het gaat om het inzichtelijk maken van de verschillen met de landelijke reductiecijfers en om het bekijken van de mogelijkheid om voor lokaal grondgebonden veehouderijen een wat gunstiger situatie te creëren. Al deze zaken overziend, rijst bij ons de vraag waar het hier vanochtend eigenlijk over gaat. Is er iets nieuws, worden GS wel of niet gesteund in de lijn die zij gekozen hebben?

Als de staten de moties aannemen, wat is er dan vandaag werkelijk in Drenthe veranderd?

De heer KUIPER: Is de heer Sluiter het eens met de motie van het CDA?

De heer SLUITER: Waar de motie concreet om verzoekt, is het inzichtelijk maken van cijfers. Daar kunnen wij niet tegen zijn, lijkt mij.

De heer KUIPER: Heeft de heer Sluiter ook de zin gelezen "dat alle kansen moeten worden aangegrepen om te komen tot een verdere vermindering van het aantal veehouderijbedrijven met beperkingen," en weet hij dat met die uitspraak een vrijbrief wordt gegeven aan veehouderijbedrijven met beperkingen om alle kanten op te vliegen?

De heer SLUITER: Zo lees ik de motie niet. De uitleg die de heer Kuiper aan die zin geeft is dat moet worden bekeken of kan worden gekomen tot nul bedrijven met beperkingen. Ik kijk naar wat het CDA het college concreet verzoekt en dan is mijn reactie dat wij niet tegen het helder maken van cijfers kunnen zijn. Als het de achterliggende bedoeling van het CDA is dat moet worden ingezet op de koers dat geen enkel bedrijf in een knelsituatie mag komen, is mijn reactie dat het een mooi streven is, maar geen haalbare zaak, als ook de EHS en natuurdoelstellingen in tact moeten blijven.

De heer KUIPER: De heer Sluiter richt zich dus voornamelijk op het dictum van de motie, terwijl daarboven een uitspraak van provinciale staten staat.

De heer SLUITER: Ik beperk mij eerst maar even tot het verzoek aan het college, want dat verzoek vind ik op zichzelf niet onredelijk. Maar, nogmaals, ik vraag mij af wat er verandert als de staten deze moties aannemen. Naar ik vrees, verandert er weinig.

De heer SMIDT: Ik wil even ingaan op de vraag waarom de VVD niet vraagt om de kaart niet vast te stellen, of die maar te verscheuren. Het antwoord is heel eenvoudig: ik reed gisteren bij iemand langs die nu eindelijk kan gaan bouwen, nadat hij bijna drie jaar op een vergunning heeft moeten wachten, omdat de kaart nog niet was vastgesteld. Ook vanuit de sector wordt het verzoek breed ondersteund om de kaart vast te stellen, al is het maar tijdelijk. Het enige wat bij het aannemen van de motie verandert, is dat de kaart niet langer een statisch geheel is, maar dat weer indringend gesproken kan worden over hoe in de specifieke Drentse situatie het aantal problemen kan worden teruggedrongen. Daar gaat het om.

De heer SLUITER: Als ik de heer Smidt goed begrijp, zegt hij dat het voordelen heeft dat de kaart vastgesteld blijft, maar dat de VVD er nog wel over wil praten. Klopt mijn uitleg?

De heer SMIDT: Het op dit moment intrekken van de kaart is buitengemeen onwenselijk. Binnen de kaders die wij hebben gesteld en ook binnen het stappenplan kan nog wel eens bekeken worden of het echt nodig is al die bedrijven "op knel" te zet-

ten. En natuurlijk, als het college zijn werk goed doet en de grondgebondenheid erin wordt opgenomen, zullen alleen nog de intensieve veehouderijbedrijven "op knel" zitten. Maar op korte termijn moet er wel wat gebeuren.

De heer SLUITER: Voorzitter. Ik wacht de reactie van het college af.

De heer WIJBENGA: De heer Sluiter vraagt wat er na vandaag verandert als de twee moties worden aangenomen. Mijn vraag aan hem is wat D66 wil dat er vandaag verandert. Of wil D66 dat het allemaal zo blijft?

De heer SLUITER: Ik heb gezegd dat wij ook benieuwd zijn naar de reactie van GS, omdat wij die bij het bepalen van ons uiteindelijke standpunt willen meewegen.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie is blij dat er vandaag een discussie plaatsvindt en of er door die discussie iets verandert, zal de toekomst uitwijzen. Ik constateer dat er twee moties liggen, die de aandacht vestigen op de problematiek van de mensen die hier vandaag in groten getale aanwezig zijn en in de problemen zitten.

Voorzitter. Ik betreur het aan de ene kant dat de staten niet tot de eenduidige uitspraak komen dat het college voor de agrarische sector in Drenthe alles uit de kast moet halen, maar aan de andere kant ben ik blij met de aandacht die het probleem thans wederom krijgt.

De OPD zal beide moties steunen. Zij hoort hierover overigens nog wel graag het standpunt van GS.

Voorzitter. Ik hoop dat er na vandaag een werkconferentie georganiseerd gaat worden, dat er een samenspraak plaatsvindt, waarbij de NLTO en de agrariërs betrokken worden en dat er in ieder geval - het zou ook een afgezwakt standpunt kunnen zijn, wij leven immers van de compromissen - vanuit Drenthe een eenduidig signaal naar Den Haag gaat dat wij samen moeten proberen de problematiek op te lossen.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik kan een heel lang verhaal en een heel kort verhaal houden, want net zolang als ik in functie ben, ben ik betrokken bij de WAV en weet ik hoeveel inspanningen vanuit Drenthe zijn gepleegd. Maar aller-

eerst wil ik de verwarring over het verschil tussen de Drentse kaart en de IPO-kaart ophelderen. Ik beperk mij eerst tot de Drentse zaak.

De heer Smidt heeft in zijn betoog collega Edelenbosch geciteerd. Het college heeft nooit ontkend dat de WAV geen prettige wet is. Deze wet heeft voor Drenthe onevenredig zware gevolgen. Wij hebben bij het ministerie en in het landelijk overleg altijd bepleit Drenthe aan te merken als een reconstructieprovincie en het daarbijbehorende geld beschikbaar te stellen. Aan dit verzoek is geen gehoor gegeven, maar tot op de dag van vandaag blijven wij achter dat verzoek staan. Ondanks de gevolgen hiervan, hebben wij de wet uit te voeren, want wij leven in een democratisch land. Het college voert de wet uit en heeft op verzoek van vele bedrijven en de NLTO deze kaart in januari/begin februari vastgesteld. De staten hebben heel snel daarna gezegd de kaart in de commissievergadering te willen bespreken en toen is er het een en ander fout gegaan. Bij het verhaal over de IPO-kaart kom ik hier nog op terug.

De reden dat het college de kaart heeft vastgesteld, is dat talloze bedrijven willen uitbreiden maar dat niet kunnen, omdat gemeenten geen milieuvergunning afgeven zolang de provincie de kaart niet heeft vastgesteld. Nu de kaart is vastgesteld, hebben de gemeenten het recht een vergunning af te geven en dat is winst.

Bij de stappen die tussen de invoering van de wet in 2002 en het verschijnen van de kaart, die in eerste instantie in de commissie is besproken, waarbij de commissie het college heeft opgedragen met een stappenplan te komen, zijn gezet waren het door de staten vastgestelde beleid en het optimaal oprekken van de wettelijke mogelijkheden altijd het uitgangspunt. Wij onderschrijven de tien geboden van het Drents Agrarisch Jongeren Kontakt (DAJK) volkomen, want ook het college is trots op onze provincie en de agrarische sector, want die sector levert een belangrijke bijdrage aan het mooi houden van de omgeving. Maar het college is wel aan de kaart gebonden; het wil, als een van de organisaties in beroep gaat bij de Raad van State, de kaart overeind kunnen houden. Dát is de inzet van het college en het vertrouwt erop dat de kaart die nu is vastgesteld, bij de Raad van State houdbaar is.

De heer HOLMAN: Voorzitter. Ik heb de heer Smidt zojuist gevraagd of naar zijn mening in Drenthe, in vergelijking met andere provincies, de

creativiteit voldoende benut is. Ik hoor de heer Dijks nu zeggen dat het college alles heeft gedaan, dat meer niet kan en dat wat nu voorligt, goed is. Wat vindt de heer Dijks van het antwoord van de heer Smidt dat het college in feite onvoldoende creatief is geweest?

De heer DIJKS: Creativiteit is een kostbaar goed, maar als het zover komt, moeten wij de Raad van State wel uit kunnen leggen dat wij elk geval aan de hand van dezelfde criteria hebben beoordeeld. Maar als wij gezamenlijk tot het besluit komen dat het anders moet, dan is daar ook een draagvlak voor. Maar om met de beeldspraak van Cruyff te komen: het "elk voordeel heb zijn nadeel", zal ook hier gelden.

Toen het statenstuk op 16 februari in de statencommissie werd besproken, was al wel de kaart vastgesteld, maar was de IPO-kaart er nog niet. In de commissie heb ik gezegd dat de kaart van Drenthe, minus vijf bedrijven in het Reestdalgebied, in de IPO-kaart zou worden ingebracht. De staatjes die toen zijn gemaakt, hebben veel misverstanden veroorzaakt. Het percentage van 9 in de IPO-kaart was gebaseerd op de geschoonde kaart. Wij hebben de gemeenten gevraagd alle voor verzuring gevoelige gebieden kleiner dan 5 ha van de kaart af te halen en daardoor is het percentage zo laag geworden. In de brief van 11 maart heeft het college aangegeven hoe de zaken vergeleken moeten worden, maar wij hebben nu nog iets ontdekt. De cijfers kunnen op allerlei manieren gegroepeerd worden, maar een ding is zeker: het college is niet van plan om met cijfers te manipuleren. Op basis van gegevens weten wij nu dat wanneer helemaal wordt uitgegaan van de oude Interimwet ammoniak en veehouderij, het om 680 bedrijven gaat. Als van dit getal wordt uitgegaan, is er in de IPO-variant voor Drenthe sprake van een reductie met 41%. Wij zullen de staten de cijfers geven. Het heeft geen zin alle hoop te vestigen op de IPO-kaart, want die kaart heeft geen enkele status.

De heer WIJBENGA: Nu gaat de heer Dijks weer appels met peren vergelijken. De huidige staten zitten vandaag nu bijna een jaar in het vak en in ieder geval ik krijg steeds meer moeite met alle cijfers. Ik roep de heer Dijks dan ook op onze motie te omarmen en met heldere cijfers te komen en niet langer appels met peren te vergelijken.

De heer DIJKS: Daar heb ik geen motie voor nodig, want het is de plicht van het college om de staten correct te informeren.

Ik herhaal dat de IPO-kaart geen enkele status heeft, maar slechts een vingeroefening was. De minister moet nu bepalen hoe hij daarmee omgaat.

De heer HOLMAN: Ik heb even nagedacht over de uitspraak van de heer Dijks dat de IPO-kaart geen enkele status heeft. Is hij niet bang dat de minister straks, om maar een eind aan de discussie te maken, de kaart overneemt en dat Drenthe dan de bok is?

De heer DIJKS: Dan is Drenthe niet de bok, want Drenthe heeft zijn eigen vastgestelde kaart, minus vijf bedrijven.

De heer HOLMAN: En daar is de heer Dijks dan tevreden mee?

De heer DIJKS: Wij zijn wel uitgegaan van de oorspronkelijke kaart.
Het is misschien goed hier nog eens duidelijk te zeggen dat Drenthe de enige provincie is, die de kaart zo doorlopen heeft. Alle bedrijven zitten in een cartotheek en al die bedrijven zijn bekeken. De Drentse cijfers zorgen straks dan ook niet voor verrassingen. De andere provincies hebben die procedure niet gevolgd. Drenthe is op dat gebied voorloper. Ook de elf bedrijven waarvoor de zoning wordt aangepast, krijgen daar straks geen gelazer over. Wij bieden ze geen lege doos aan, die aanpassingen zijn werkelijk houdbaar.
In de Tweede kamer liggen nog allerlei voorstellen voor, maar ik verwacht dat het nog wel behoorlijk wat tijd zal duren voor Den Haag duidelijkheid biedt. Waar het ons om gaat, is dat wij met elkaar erkennen dat wij trots zijn op de sector en dat wij er zuinig mee om moeten gaan. Het is de inzet van het college om de duurzame landbouw hier een kans te geven.
Voorzitter. Ik kom dan op motie A en daarbij wil ik mij beperken tot een reactie op het dictum.
Aan het eerste punt van het dictum heeft het college al bij herhaling voldaan. Drenthe zet niet alleen in op het verstrekken van middelen, maar ook op de lokaal grondgebonden veehouderij, want ook daarmee kunnen heel wat problemen opgelost worden. Wij zullen, met de steun van de

staten in de rug, hier bij het Rijk op blijven aandringen.

Voorzitter. GS is bereid de uitnodiging om een werkconferentie te organiseren, op te pakken. De heer Baas heeft al gezegd dat, toen het om de leliebollenteelt ging, hiermee ervaring is opgedaan. Maar het lijkt mij goed dan ook de groene coalitie daarbij te betrekken, omdat dan meteen het hele maatschappelijk veld in beeld is. GS zijn bereid om de groene coalitie en de woordvoerders van de fracties uit te nodigen voor een werkconferentie. Zo'n conferentie is bedoeld om van elkaars standpunten kennis te nemen en na te gaan wat de mogelijkheden zijn. Als de motie bedoeld is om draagvlak en ideeën te verwerven, waarmee de politiek en het maatschappelijk veld zijn bediend, dan neemt het college haar graag over.
Met betrekking tot motie B zal zo snel mogelijk worden begonnen met wat in punt 1 van het dictum wordt gevraagd. Voor het overige sluit die motie aan bij motie A.

De heer WIJBENGA: Voorzitter. Misschien heb ik niet goed opgelet, maar ik kan mij niet herinneren dat de gedeputeerde iets heeft gezegd over het middelste deel van het dictum van motie A.

De heer DIJKS: Daar heb ik wel op gereageerd. Ik heb gezegd dat wanneer mensen met elkaar gaan praten, zij zich niet van tevoren in hun eigen standpunten moeten ingraven. De Drentse kaart is vastgesteld en bij het zoeken naar andere mogelijkheden gaat het erom dat die mogelijkheden of in het maatschappelijk veld of in de politiek - de landelijke politiek en de Drentse staten - draagvlak moeten hebben. Daar zullen wij met elkaar aan moeten werken en dat vraagt van iedereen een forse inspanning.

De heer WIJBENGA: Dus dat betekent dat de gedeputeerde hetgeen in het tweede punt van het dictum van de motie wordt gevraagd, namelijk het op korte termijn komen met voorstellen om knelpunten op te lossen, zal inbrengen in de werkconferentie?

De heer DIJKS: Dat punt komt in de werkconferentie op tafel.

TWEEDE TERMIJN

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. Van onze motie is wel gezegd dat die zacht is, maar de motie die door het CDA is ingediend, is natuurlijk nog veel zachter. Het eerste deel van het dictum spreekt precies hetzelfde uit als datgene wat wij willen en het tweede deel is een bevestiging van hetgeen GS al hebben geschreven in de brief van 11 maart, namelijk dat GS zich nog steeds inzetten voor de grondgebonden veehouderij, een keuze die in de staten is gemaakt door de Klankbordgroep Intensieve Veehouderij. In die zin biedt de motie niets nieuws.

Ik ben blij dat het college bevestigd heeft - als oorzaak wordt de tijdsdruk genoemd - dat de communicatie met de commissie niet goed is verlopen; dat was namelijk ook ons gevoel.

Wat betreft de kaart die nu is vastgesteld, heeft het college volgens de wet en volgens de provinciale kaders gehandeld. Wij willen hierbij wel opmerken, dat er binnen die kaders misschien nog wel meer ruimte had gezeten, in ieder geval meer ruimte dan het geschuif met de grens van die bedrijven, die op de grens lagen. Maar die werkconferentie komt er natuurlijk niet voor niets. Op die werkconferentie toetsen de staten ook hun eigen kaders. Als de staten tot het oordeel komen dat sommige van die kaders niet helemaal sporen met de realiteit van de ammoniakemissie en dat er, met de enorme reductie die de hele sector al heeft bereikt, misschien nog wel natuurgebieden zijn, waarvoor de maximale waarde al boven de huidige waarde ligt, dan horen wij dat wel van het RIVM. Als wij het op die manier bekijken, hebben wij nog de keuze of wij gebieden schrappen, anders met de grenzen moeten omgaan of de eigen kaders moeten bijstellen. Dat kunnen de staten dan ook nog eens zelf uitmaken.

Wat betreft de inzet naar Den Haag: van hetgeen op dat gebied is gebeurd, is een deel voor ons niet zichtbaar geweest. Het is niet zichtbaar geweest wat er met de aanbevelingen die in de commissievergadering van januari zijn gedaan, is gebeurd. Het kan wel via het IPO gelopen zijn, maar wat ons betreft is het IPO een black box: wij weten niet wat erin gaat en wij zien niet wat eruit komt. Maar ik hoor wel graag welke druk het college nu precies heeft uitgeoefend. In de aanbiedingsbrief bij de vastgestelde kaart die naar Den Haag is gegaan, staat wel hoe groot het probleem is en ik weet ook hoe groot de vraag om geld is, maar in die brief lees ik niet dat deze wet voor de

ondernemers op het Drentse platteland ongelooflijk grote gevolgen heeft.

De heer WIJBENGA: Mijnheer de voorzitter. Ik laat de kwalificatie dat onze motie boterzacht is, graag voor rekening van de heer Smidt. Het gaat ons om twee dingen. Wij willen in de eerste plaats duidelijkheid krijgen over de cijfers van Drenthe; vooral omdat vandaag ineens heel nieuwe cijfers op tafel komen, blijkt dat het allemaal onduidelijk is. Hetgeen in het tweede punt van het dictum van onze motie staat, vinden wij niet terug in de motie van de VVD en de PvdA. Wij roepen het college op in Den Haag heel nadrukkelijk aandacht te vragen voor de lokaal grondgebonden veehouderijen.

Mevrouw STOEL: Voorzitter. Ik heb toch echt de stellige indruk dat de brief van 11 maart niet helemaal goed gelezen dan wel niet helemaal goed begrepen is. In die brief staat dat allemaal al heel nadrukkelijk en het lijkt mij niet meer dan logisch dat die inzet vanuit de staten van Drenthe van harte wordt ondersteund. Maar het staat al in de brief en daarom hoeft het niet nog eens extra genoemd te worden.

De heer WIJBENGA: Wat mij betreft neemt het college de motie over, daar heb ik geen problemen mee.

Ik wil nog even ingaan op de werkconferentie waarom in de motie van VVD en PvdA wordt gevraagd. Nu de heer Smidt heeft gezegd dat zo'n conferentie wel eens heel ingrijpende gevolgen zou kunnen hebben, namelijk dat de kaart moet worden bijgesteld en dat wij de kaders opnieuw gaan bekijken, willen wij graag meedoen en gaan wij op de uitnodiging in.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. In de hele discussie van vanochtend blijken de woorden communicatie en discommunicatie een grote rol te spelen. Onze fractie is blij dat het college kan instemmen met het organiseren van een werkconferentie. Wij willen ervoor waken valse verwachtingen te wekken, want daar schieten wij ook niets mee op, en mede daarom denken wij dat die werkconferentie van groot belang is. Het voorstel van de gedeputeerde om dan ook de groene coalitie daarbij te betrekken, lijkt ons heel goed, want het gaat om het evenwicht tussen aan de ene kant de natuur en aan de andere kant de landbouw.

Het lijkt ons daarom goed de groene coalitie ook uit te nodigen.

De heer ENGELS: Kan mevrouw Stoel aangeven welke bandbreedte nog beschikbaar is om tot aanpassingen van het beleid te komen?

Mevrouw STOEL: Ik ga mij niet aan die kwestie branden. Ik wil er alleen op wijzen dat uit de discussie van hedenmorgen blijkt dat ook wij behoefte hebben aan meer duidelijkheid. Het is de bedoeling om op die conferentie vanuit een open gedachtegang te bekijken wat er mogelijk is. Natuurlijk hoop ik dat er wel bandbreedte is, maar ik kan daarover nu geen uitspraak doen.

De heer ENGELS: Ik begrijp dat ik mijn vraag iets moet toelichten. Ik heb het college horen zeggen dat is gehandeld overeenkomstig de grenzen van de wet en binnen de kaders van het bestaande beleid. Mijn vraag is, welke veranderingen op zo'n werkconferentie tot stand kunnen worden gebracht, zolang de wetgeving niet wordt veranderd en de staten niet expliciet uitspreken dat het bestaande provinciale beleid moet worden bijgesteld. Mevrouw Stoel heeft ervoor gewaarschuwd elkaar illusies aan te praten en ik zie graag dat alle mensen die nu op de tribune zitten een idee krijgen van de mogelijkheden van zo'n werkconferentie. Naar mijn oordeel zijn er niet veel mogelijkheden, eigenlijk zijn die er helemaal niet. Maar misschien kan mevrouw Stoel mij nog overtuigen.

Mevrouw STOEL: Uit hetgeen ik in eerste termijn heb gezegd, blijkt dat ook de PvdA niet de illusie heeft dat nu ineens een heleboel van de knelgevallen kunnen worden opgelost. Maar ik kan mij niet voorstellen dat de fractie van D66 niet van mening is dat het wel van belang is met elkaar van gedachten te wisselen en te kijken of er mogelijkheden zijn. Zo kan bijvoorbeeld bekeken worden wat het grondgebonden zijn van bedrijven oplevert.

De heer ENGELS: Voorzitter. Ik heb mijn fractiegenoot wat afgeleid met mijn niet terzake doende opmerkingen en wellicht wil hij in tweede termijn toch nog wel het woord voeren.

De VOORZITTER: Ik ga dit ragfijne samenspel honoreren. Ik geef het woord aan de heer Sluiter.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Ik wil mijn tweede termijn beginnen met mijn dank uit te spreken richting mijn fractievoorzitter: ik heb het geweldig met hem getroffen.

Na alle discussies over de moties en de reactie van het college blijft voor ons de vraag waar wij vandaag nu toch mee bezig zijn. Eigenlijk vraagt niemand om een verandering van de kaart, terwijl de kaart zoals die nu is, eigenlijk ook weer niet gewenst is. Waar het op neerkomt is dat we straks een werkconferentie ingaan, waarbij op voorhand volstrekt onduidelijk is of er ruimte is om binnen de kaders van de wet tot bijstellingen te komen. De vraag dringt zich dan ook steeds meer op wat de sector aan de discussie van vandaag en aan het al dan niet aannemen van moties heeft. Wij hebben de indruk dat het eigenlijk nergens over gaat, omdat de ruimte om tot een andere werkelijkheid te komen er eenvoudigweg niet is.

De heer SMIDT: Op die uitspraak wil ik toch wel even reageren. De heer Sluiter verdraait mijn woorden. Hij zegt dat niemand de kaart wil veranderen, maar ik heb gezegd, dat niemand op dit moment de vastgestelde kaart wil intrekken, omdat dan weer het probleem ontstaat van het niet kunnen verlenen van vergunningen aan bedrijven die nu eigenlijk wel zouden mogen uitbreiden. Ik heb niet gezegd dat de kaart niet moet veranderen. Het staat ook nog niet vast dat de wet niet gaat veranderen, want dat proces loopt nog in Den Haag. En verder zou het heel eigenaardig zijn wanneer een policitus het beleid niet wil bijstellen. Als het aspect Grondgebondenheid in ons beleid een nieuw kader kan zijn, moeten wij het opnemen daarvan dan achterwege laten? In Drenthe wordt al heel lang gezegd dat de specifieke Drentse omstandigheden ruimte bieden voor een grondgebonden landbouw, maar de klankbordgroep heeft op een gegeven moment geconcludeerd dat aan dit aspect nu nog geen invulling kan worden gegeven. Het college heeft er bij de minister en de Tweede Kamer op aangedrongen Drenthe de ruimte te geven om die grondgebondenheid in te vullen. Als die ruimte er komt, is dat toch weer een nieuw kader bij het bepalen van hoe wij wensen om te gaan met de grondgebonden landbouw?

De heer SLUITER: Voorzitter. De vraag die ik in het midden leg is of de staten zich even willen verplaatsen in de mensen die straks het provin-

ciehuis verlaten en weer op weg gaan naar hun bedrijf. Wat is er na de discussie van vandaag in hun perspectief veranderd?

De heer SMIDT: Dat er nu opnieuw gesproken kan worden, terwijl de dialoog totaal geblokkeerd was. Met alle kennis en alle wil om zowel de natuur als de landbouw van dienst te zijn, kunnen wij door middel van zo'n werkconferentie, onderbouwd, tot een ander beleid komen. Natuurlijk is het gemakkelijk nu te zeggen dat wij de kaart schrappen. Iedereen gaat dan blij naar huis. Maar daarna zal de Raad van State wel zeggen dat Drenthe de wet niet goed heeft uitgevoerd. Die truc willen wij niet uithalen. Maar wij zien nog wel ruimte in het hele verhaal.

Mevrouw STOEL: Ik wil nog wel een opmerking aan het adres van de heer Sluiter maken. Hij vraagt ons wel steeds of wij de kaart willen veranderen, maar uit zijn woorden maak ik op dat hij helemaal niets wil veranderen.

De heer SLUITER: Voorzitter. Dat is niet mijn punt. Mijn vraag is of de ruimte om tot verandering te komen van tevoren al op nul is bepaald of dat het echt ergens over gaat.

Mevrouw STOEL: De heer Sluiter heeft inmiddels genoeg gehoord om ervan uit te kunnen gaan dat de ruimte niet van tevoren al op nul is gesteld.

De heer SLUITER: Dat is mij niet duidelijk.

Mevrouw STOEL: Dat is dan jammer. Ik roep de heer Sluiter op dan vooral toch met die conferentie mee te doen.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. De heer Smidt heeft opgemerkt dat niet zichtbaar is wat het college allemaal op het punt van het lobbyen heeft gedaan. Ik wijs hem erop dat de gevolgen van het werk dat in stilte wordt gedaan, vaak niet waarneembaar zijn, maar dat het uiteindelijk om het resultaat gaat. De staten kunnen ervan verzekerd zijn dat het college maximale druk uitoefent. Het fenomeen lokaal grondgebonden veehouderij willen wij graag verder uitwerken en ik hoop dat de landelijke wetgeving het ons mogelijk maakt daarop in te zetten.

In antwoord op de vraag: "Maar wat heb ik eraan?", wil ik mijn lieve moeder citeren die altijd

zei: "Wat breng je in?" Dat geldt ook voor dit onderwerp. Wij moeten er met elkaar voor zorgen draagvlak te creëren en daarom moeten wij met haalbare ideeën komen.

De heer HOLMAN: Voorzitter. Ik verzoek u de vergadering even te schorsen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 11.05 uur tot 11.19 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en ik geef de staten de gelegenheid een stemverklaring af te leggen.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering is de problematiek uitgebreid besproken en dat vonden wij voldoende. Bovendien heeft het college in zijn brief van 11 maart het bestaande beleid bevestigd en de huidige situatie uiteengezet.

Omdat in motie A wordt uitgesproken dat de kwetsbare gebieden moeten worden ontzien, zullen wij die motie steunen.

Als het om motie B gaat, hebben wij problemen met de uitspraak van het hoogste orgaan van deze provincie met betrekking tot de veehouderijen met beperkingen. Taaltechnisch is de formulering niet duidelijk: of een aantal veehouderijbedrijven met beperkingen wordt verwijderd of de veehouderijen worden geen beperkingen opgelegd. Om die reden zijn wij tegen die motie.

De heer WIJBENGA: Mijnheer de voorzitter. Wij stemmen in met motie A, maar ik wil nog wel een opmerking maken over de werkconferentie. De heer Smidt gaf aan dat de inzet zelfs verandering van de wet en het terugbrengen van het aantal knelpunten zou kunnen zijn, maar de reactie van de PvdA zorgde voor wat ongerustheid. Maar laten wij maar met elkaar gaan polderen en hopen dat wij ergens uitkomen.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Wij zullen motie A niet steunen, want zij gaat naar onze mening uit van onvoldoende verandering van de werkelijkheid.

Van de motie van het CDA leggen wij de passage: "Spreken uit dat alle kansen moeten worden aangegrepen...." uit als: spreken uit dat binnen het vastgestelde beleid en de vigerende wetgeving

alle kansen moeten worden aangegrepen. Als die passage zo kan worden uitgelegd, kunnen wij de twee verzoeken die aan het college worden gedaan, onderschrijven. Maar ik heb, eerlijk gezegd, van de heer Dijks begrepen dat hij die twee punten wel wil overnemen, ook al heeft hij dat niet letterlijk zo gezegd.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. De OPD zal beide moties steunen. Wij spreken de wens uit dat de werkconferentie in ieder geval saamhorigheid en eenduidigheid oplevert.

In stemming komt motie A.
Motie A wordt met handopsteken aangenomen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de fractie van D66 tegen de motie heeft gestemd, doch de overige fractie daarvóór.

In stemming komt motie B.
Motie B wordt met handopsteken aangenomen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de fracties van CDA, ChristenUnie, D66, Drents Belang, Fractie de Jong, OPD en de heer Bomhof voor aanvaarding van de motie hebben gestemd, doch de fracties van PvdA, VVD minus de heer Bomhof, en GroenLinks daartegen.

Ik dank de mensen op de publieke tribune voor hun aanwezigheid. Het is mooi weer, dus zij gaan weer op het land aan het werk.
Ik schors de vergadering voor enkele ogenblikken.

(Schorsing van 11.24 uur tot 11.26 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

G. Benoeming leden in commissies

De VOORZITTER: De heer Veenstra heeft in zijn brief van 26 februari 2004 meegedeeld enkele wijzigingen te willen doorvoeren in de afvaardiging van zijn fractie in de verschillende commissies. De heer Jakobs zal de Statencommissie CW verlaten en gaat naar de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE), de heer Pot gaat van de Statencommissie CW naar de Statencommissie MWG, de heer Boer gaat van de Statencommissie BFE naar de Statencommissie CW, de heer Beerda van de Statencommissie RIM naar de Statencommissie CW en de heer Olij

van de Statencommissie RIM naar de Statencommissie MWG.

Ik stel de staten voor overeenkomstig dit voorstel te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

H. Voorstellen

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 27 januari 2004, kenmerk 3/6.6/2004000297, Intensivering energiebeleid

(statenstuk 2004-105)

met het daarop betrekking hebbende verslag van de Statencommissie MWG van 16 februari 2004.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. In de commissie is vrij uitvoerig over de intensivering van het energiebeleid gesproken en die discussie wil ik niet overdoen: ik verwijs naar de notulen van die vergadering.

De inzet van de provincie is tot nu toe zeer prijzenswaard. In het Provinciaal omgevingsplan (POP) staan enkele formuleringen, de Brundlandt-definitie is gebruikt en er is een energiekompas met andere organisaties uitgebracht. Die andere organisaties zijn: de drie noordelijke provincies, de drie milieufederaties, de Nederlandse Aardolie Maatschappij (NAM), de Gasunie, de Nederlandse Organisatie voor Energie en Milieu en Ivm. In samenwerking met overheden, bedrijven, consumenten en maatschappelijke organisaties wordt gewerkt aan een fundamenteel veranderingsproces en daar gaat het met name om. De inzet is gericht op zes verschillende projecten en daarover hebben wij onze waardering uitgesproken. Maar de heer Dijks zegt regelmatig dat zeker als het om energie gaat, de duurzaamheid tussen de oren moet komen. Die duurzaamheid moet daarom naar onze mening ook zichtbaar worden in ander provinciaal beleid. Als wordt gesproken over bedrijventerreinen, woningbouw, kassen, wegen enzovoort moet duidelijk worden welke consequenties aanleg daarvan heeft voor het energiegebruik in de provincie. Het gaat ons er niet om dat het aantal joules zichtbaar wordt gemaakt, maar om het positieve, negatieve of neutrale effect. In het energiekompas staat immers dat het einddoel is een absolute vermindering van de

energievraag en een groeiende bijdrage aan de duurzame energievoorziening.

Wij verzoeken het college daarom in een paragraaf in de beleidsbrief bij statenstukken zichtbaar te maken welke consequenties de voorgelegde voorstellen op het energiegebruik hebben. Waarom? Omdat de onderliggende toekomstige problemen ook met het energiegebruik te maken hebben. Zo heeft een vermindering of vermeerdering van het energiegebruik met de aard van de werkgelegenheid te maken.

Afhankelijk van de reactie van het college zal ik in tweede termijn een motie indienen.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Het statenstuk Intensivering energiebeleid heeft te maken met de eerder vastgestelde Nota energiebeleid en het Activiteitenprogramma 2002-2005. Er is een intensiveringslag nodig wil Drenthe zijn deel van de Kyoto-doelstelling realiseren.

Voorzitter. In de commissievergadering hebben wij opnieuw gemerkt dat gedeputeerde Dijks met inzet en enthousiasme probeert uitvoering te geven aan het energiebeleid en daar hebben wij waardering voor. In die commissievergadering heeft de gedeputeerde verteld dat er voorzien is in een voortgangsrapportage over het halen van de Kyoto-doelstelling. Wat D66 vandaag een mooi resultaat zou vinden is wanneer over die voortgangsrapportage wat nadere afspraken konden worden gemaakt en dat de gedeputeerde daarover wat toezeggingen zou doen. Ik verzoek het college heel concreet de toezegging te doen dat er uiterlijk in september 2004 een eerste rapportage ligt en dat in die rapportage gekwantificeerd wordt aangegeven welke inspanningen er nodig zijn om in Drenthe Kyoto te halen en wat concreet de tot nu toe behaalde resultaten zijn. Op die manier kunnen wij goed in de gaten houden waar we heen moeten en waar we op dit ogenblik staan.

Als wij hierover vandaag goede afspraken kunnen maken met de gedeputeerde, is opnieuw een belangrijke stap gezet in het energiebeleid in Drenthe.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de heren Kuiper en Sluiter voor hun woorden over de inzet van het college. Het college heeft een rapportage toegezegd. Mijn uitgangspunt is dat alles wel in cijfertjes kan worden gevat, maar dat het de kunst is om alles goed zichtbaar te maken, omdat goed voorbeeld goed doet volgen. Ik neem de

voorstellen van de heer Sluiter over: hetgeen door GroenLinks en D66 is gevraagd zal in de monitoring worden opgenomen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 28 januari 2004, kenmerk 5/6.16/2003011632, Financiële verordeningen Drenthe 2004

(statenstuk 2004-107)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie BFE van 17 maart 2004.

(Voorzitter: de heer Looman.)

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij stemmen met 99% van het voorliggende voorstel in. Ik wil twee amendementen indienen. Ik hoef die niet toe te lichten, want de teksten ervan spreken voor zich.

Het derde lid van het tweede lid van artikel 2 van paragraaf 2 luidt: "Gedeputeerde staten nemen in de door provinciale staten vast te stellen begroting een bedrag op voor onvoorziene uitgaven." Daar is op zich niets mis mee, maar wij stellen een aanvulling voor.

Amendement C

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 17 maart 2004, ter behandeling van agendapunt H2, (B-stuk nummer 2), Financiële verordening, bijlage 1;

overwegende dat:

paragraaf 2, artikel 2, Begroting, derde lid, niet aangeeft, dat, gelet op het budgetrecht van de staten van Drenthe, de besteding van de post Onvoorzien, per gebeurtenis gelimiteerd dient te zijn;

besluiten:

het derde lid van artikel 2, Begroting, als volgt uit te breiden met de tekst:

"3. Gedeputeerde staten nemen in de door provinciale staten vast te stellen begroting een bedrag op voor onvoorziene uitgaven, waarvoor voor

elke uitgave boven de € 25.000,-- de staten van Drenthe hun goedkeuring dienen te geven."

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nu meteen het volgende amendement indienen. Ook hier gaat het om een uitbreiding van een overigens prima artikel.

Amendement D

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 17 maart 2004, ter behandeling van agendapunt H2, Financiële verordening, bijlage 1;

overwegende dat:

paragraaf 4, artikel 15, Inkoop en aanbesteding, een korte uitbreiding behoeft;

besluiten:

paragraaf 4, artikel 15, Inkoop en aanbesteding, als volgt uit te breiden met de volgende bewoording:

"Gedeputeerde staten dragen zorg voor en leggen de regels, goedgekeurd door provinciale staten, vast, die toezien op de inkoop en de aanbesteding van werken, diensten en leveringen."

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat ook dit amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. In de commissie is breedvoerig gediscussieerd over een aantal opties om in deze verordeningen veranderingen aan te brengen en mijn fractie heeft besloten slechts met één nader voorstel te komen. De fractie van D66 stelt voor aan artikel 5 een vierde lid toe te voegen, dat ertoe strekt dat de resultaten van de interne controle van GS aan de staten worden meegedeeld.

Het college heeft in de commissievergadering bij dit voorstel twee kanttekeningen gemaakt. De eerste was dat de interne controle eigenlijk geen zaak is van PS maar van GS, en van de directie

met een eventuele betrokkenheid van de accountant, maar onze mening is dat er een eindverantwoordelijkheid is van PS voor het functioneren van de interne organisatie op het punt van doelmatigheid en doeltreffendheid. Die eindverantwoordelijkheid kan pas genomen worden als de staten ook inzicht hebben in de wijze waarop de doelmatigheid en doeltreffendheid intern worden betracht. De tweede kanttekening van GS was dat, wanneer bij de interne controle ernstige problemen blijken, zij de staten eigener beweging zullen informeren. Mijn fractie heeft geen enkele reden om aan dat voornemen te twijfelen, maar gelet op onze eindverantwoordelijkheid lijkt het ons verstandig dat het initiatief om te komen tot een eindrapportage over de interne controle niet uitsluitend bij GS komt te liggen, maar in de verordening wordt vastgelegd, waarna de staten weten dat zij bijvoorbeeld eens per jaar zo'n rapportage krijgen.

Ik heb aan het amendement ook een toelichting toegevoegd en ik zal het amendement nu indienen.

Amendement E

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 17 maart 2004;

gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe in statenstuk 2004-107, inzake de Financiële verordening;

besluiten:

bovenbedoelde verordening gewijzigd vast te stellen door invoeging van een vierde lid in artikel 5:

"4. De resultaten van de toets als bedoeld in het tweede lid en het plan van verbetering als bedoeld in het derde lid worden ter kennisneming aan provinciale staten aangeboden."

Toelichting

Artikel 5 regelt enkele basisvoorwaarden voor de interne controle. Dit voorschrift bedoelt voor PS de zekerheid te bieden dat het college aan de in artikel 4, eerste lid, genoemde eisen van een rechtmatige, doelmatige en doeltreffende uitvoering van de begroting zal kunnen voldoen. Het gaat hier dus niet om de interne onderzoeken van het college naar de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het gevoerde bestuur. Daarvoor wordt

een aparte onderzoeksverordening vastgesteld (besluit onder IV).

Om zo goed mogelijk te kunnen beoordelen in hoeverre GS de begroting conform de door PS vastgestelde criteria uitvoert, is het van belang dat PS geïnformeerd worden over de uitkomsten van de interne controle.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil mijn bijdrage beperken tot een opmerking over artikel 5, want voor het overige gaan wij met de financiële verordeningen akkoord. Wij vinden het belangrijk dat het financieel beleid is ingebed in een goed stelsel van verordeningen.

Met artikel 5 hebben wij hetzelfde probleem als de fractie van D66. Mijn eerste reactie na het lezen van het amendement van D66 was dan ook "ja", maar mijn tweede reactie was "nog niet ja". Het kan zijn dat ik in tweede termijn alsnog met het amendement instem, want wij hebben met dit amendement hetzelfde probleem als met de managementletter. In een interne toetsing kan het gaan over personen, over het disfunctioneren van mensen, en die zaken moeten niet zomaar openbaar worden, terwijl een rapportage aan de staten in principe een rapportage aan de openbaarheid is.

Wij vragen het college toe te zeggen dat, net als bij de managementletter is toegezegd, het resultaat van de interne toetsing voor statenleden ter inzage zal worden gelegd bij de directeur-secretaris. De staten kunnen er dan kennis van nemen, maar het blijft dan wel vertrouwelijk. Natuurlijk kan een statenlid daarna wel een bepaalde zaak aanhangig maken, maar in eerste instantie blijft het in de beslotenheid. Als het college die toezegging niet kan geven, moet volgens ons in artikel 5 een zin worden opgenomen, zoals die in het amendement van D66 wordt voorgesteld.

De heer BOERLAND: Mijnheer de voorzitter. Dit statenstuk is in de commissievergadering van 25 februari uitvoerig besproken en toen hebben wij aangekondigd in de statenvergadering op een onderdeel met een wijzigingsvoorstel te zullen komen. Het gaat om artikel 9, vierde lid, het vierde aandachtsstreepje, waarin het gaat om de afschrijvingstermijnen. Het college stelt voor de

afschrijvingstermijn voor automatiseringsapparatuur op vier jaar te stellen en die voor automatiseringsprogrammatuur op zes jaar. Wij vinden met name die termijn van zes jaar niet goed. In de commissie heb ik ons standpunt gemotiveerd en ik heb er toen met name op gewezen dat die termijn niet past in ons streven een voorbeeldfunctie te hebben. Ik wijs in dit verband op de notitie over ICT, op het streven om te komen tot een totale bekabeling van Drenthe en op Low Frequency Array (LOFAR). Wij vinden het ook een verkeerde bezuiniging. Op korte termijn levert het misschien wel iets op, maar de praktijk leert dat dan op de wat langere termijn een inhaalslag gemaakt moet worden en bovendien is de provincie dan niet meer up to date met haar programmatuur. Voorzitter. De fractie van de VVD is van mening dat sneller en adequater op de markt ingespeeld moet worden en daarom wil ik het volgende amendement indienen, dat is medeondertekend door de fracties van het CDA, de PvdA, GroenLinks, D66, de ChristenUnie, de OPD, Drents Belang en Fractie de Jong.

Amendement F

Provinciale staten, in vergadering bijeen op 17 maart 2004;

beraadslagend over statenstuk 2004-107, Financiële verordeningen Drenthe;

besluiten:

in artikel 9, vierde lid, van de Financiële verordening Drenthe 2004 na het vierde aandachtsstreepje de termijn van zes jaar te wijzigen in vier jaar.

Toelichting

Om adequaat te kunnen inspelen op nieuwe automatiseringsontwikkelingen moet voor de programmatuur dezelfde afschrijvingstermijn worden gehanteerd als voor de apparatuur. Een termijn van zes jaar is te lang en een termijn van vier jaar is redelijk, als wordt gelet op de fiscale afschrijvingstermijn van drie jaar,

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de commissievergadering zijn ook de vragen van het CDA al grotendeels aan de orde gekomen. Naar mijn gevoel is mijn vraag over artikel 10, eerste lid, niet voldoende beantwoord. In de toelichting wordt hierover gezegd dat een actualisatie van de reserves en de voorzieningen een enorme klus is en dat het college daarom voorstelt dit slechts eens per vier jaar te doen. Ik vind deze argumentatie te summier. Hoeveel werk zit daar nu in? Als een ambtenaar daar echt weken mee bezig is, dan kan ik mij voorstellen dat het college andere prioriteiten wil leggen, maar als het om een dag gaat, vind ik dat ons dat inzicht gewoon eens per jaar gegeven kan worden.

In de commissievergadering is uitgebreid gediscussieerd over de informatievoorziening en over uitgaven uit de pot Onvoorzien die goedkeuring van de staten behoeven. De toelichting was dat het gaat om € 430.000,-- dat eventueel over 25 programma's wordt verdeeld, wat op ongeveer € 20.000,-- per programma uitkomt.

Wij begrijpen de bedoeling van het amendement van de heer De Haas, maar het gaat ons te ver van het college te vragen dat het voor elke uitgave van € 25.000,-- met een statenstuk komt.

Met het amendement van D66 kunnen wij instemmen. Hetzelfde geldt overigens voor de toelichting van de heer Baas daarop; ook wij zijn dus tevreden met een toezegging dat de staten het gevraagde inzicht kunnen krijgen.

Het amendement van de heer Boerland hebben wij medeondertekend en daar zijn wij dus voor.

De heer HUIZING: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA heeft op 25 februari al te kennen gegeven in te stemmen met de verordening zoals die voorligt. In de tijdspanne tussen de behandeling in de commissie en het daaropvolgend mailverkeer en de bespreking in de staten, is mijn fractie niet fundamenteel van standpunt veranderd. Het voorliggende concept biedt naar ons oordeel voldoende ruimte voor zowel het college als de staten om een eigen rol te claimen en te vervullen. Bij heldere afspraken over kaderstelling en controle door de staten krijgt het college de ruimte om effectief te besturen. De invloed van de staten moet in het voortraject van het proces vorm krijgen en daar moet de energie in worden gestoken. Elkaar aanspreken op hoofdlijnen vanuit doelstellingen, streeftermijnen en controleerbare resultaten die de staten met de programma's wil-

len bereiken; vanuit die gedachtegang moet de discussie over de uitvoering worden vermeden. Vanuit die doelstelling geredeneerd kan mijn fractie niet instemmen met de amendementen van de OPD. Het amendement van de VVD heeft onze instemming. Met het amendement van D66 kan mijn fractie inhoudelijk instemmen, maar de opmerkingen hierover van de heer Baas spreken ons ook aan. Publieke stukken worden immers vaak anders geschreven dan stukken die alleen maar ter inzage worden gelegd. Het oordeel van mijn fractie over dit amendement is daarmee afhankelijk geworden van de reactie van de gedeputeerde.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb gemerkt dat over het algemeen de verordeningen steun ondervinden. Het lijkt mij dan ook het gemakkelijkst wanneer ik mij beperk tot het bespreken van de amendementen.

De fractie van de OPD stelt in amendement C voor dat de staten toestemming moeten geven voor elke uitgave boven € 25.000,-- uit de post Onvoorzien. Zo was het in het monistisch systeem geregeld. In een vorige vergadering heb ik al uitgelegd dat de staten het budgetrecht hebben. Het college heeft in de begroting een post voor onvoorzien uitgaven opgenomen van € 430.000,-- en geeft achteraf een verklaring voor de uitgave van dit geld. De staten kunnen dat controleren en daarmee blijft het budgetrecht van de staten recht overeind.

Het college is niet voornemens dit amendement over te nemen, omdat het volledig tegen alle uitgangspunten en het Besluit begroting en verantwoording (BBV) indruist.

Het overnemen van amendement D zou de wereld op zijn kop zetten zijn. GS hebben de bevoegdheid privaatrechtelijke handelingen te verrichten, waaronder de aankoop van goederen, diensten en werken. De desbetreffende verordeningen worden intern vastgesteld - artikel 128 Provinciewet - en daarna aan de staten ter kennisneming voorgelegd. De staten behoeven die dus niet goed te keuren.

Met betrekking tot amendement E vind ik de opmerking van de heer Baas geniaal, omdat die tot een aanzienlijke bekorting van de discussie leidt. Bij de managementletter is ook de vraag aan de orde geweest of die de staten zou moeten worden aangeboden. Het karakter van het document waarvan in artikel 5 sprake is is gans anders dan

dat van een publiek document. Ik ben bereid toe te zeggen dat de resultaten van de toets ter inzage worden gelegd bij de directeur-secretaris. Het college heeft er geen problemen mee dat staten-leden dan soms kennismaken van bedrijfsgevoelige informatie.

Ik heb geconstateerd dat het amendement dat de heer Boerland heeft ingediend de volle steun van de staten heeft en mijn constatering is dat bij aanvaarding hiervan er straks op deze post een tekort is van € 100.000,--. Het college zal zich daar wel mee redden en neemt het amendement over. Het is vrij veel werk om een nota reserves en voorzieningen te maken. Zo'n exercitie kost vrij veel menskracht omdat hiervoor behoorlijk in de diepte moet worden gegaan. Daarom stelt het college voor zo'n nota een keer per collegeperiode te maken. Het college wil het daar ook graag bij laten. Bij de aanbidding van de begroting krijgen de staten natuurlijk wel altijd inzicht in de actuele stand van zaken.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

TWEEDE TERMIJN

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik constateer dat wij een verschil van mening hebben met de gedeputeerde, maar dat is op zich niet gevaarlijk.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik zal de eerste zijn om de genialiteit van de opmerking van de heer Baas te onderstrepen; dat kan mij straks ook nog van pas komen.

De heer BAAS: Daar zit een luchtje aan.

De heer ENGELS: Dat zei ik toch al. Ik begrijp ook heel goed dat het college meteen gretig op die opmerking is ingesprongen, maar ik zal proberen heel in het kort aan te geven waarom het voorstel van de heer Baas ons niet helpt. Wij hebben het amendement ingediend met het oog gericht op artikel 4 van de verordening. Artikel 4 verplicht GS de begroting, zoals die is vastgesteld door PS, uit te voeren. GS stellen daar zelf regels voor vast en vervolgens gaan zij op basis van die regels op grond van artikel 5 zelf ook de interne controle doen, puur gericht op de uitvoering van de begroting. Het gaat dus niet om de

algemene interne controle, daarover gaat een ander artikel.

Om PS een handvat te bieden om eventueel met GS in contact te treden over de vraag of de begroting, zoals die door PS is vastgesteld, goed wordt uitgevoerd, is het goed dat zij over de rapportage waarvan in artikel 5 sprake is, beschikken. Die rapportage bevat geen bedrijfsgevoelige informatie en gaat ook niet over personen. Die rapportage gaat puur over het intern controleren of organisatie-eenheden juist, rechtmatig, doelmatig en doeltreffend hebben gewerkt aan de uitvoering van de begroting. Ik zou niet weten wat daar gevoelig aan is wat wij niet zouden mogen weten. Het inzien van dergelijke stukken bij de directeur-secretaris is wel heel interessant, maar biedt geen enkel aanknopingspunt voor een bestuurlijk vervolg: wij hebben het dan gelezen, maar wij kunnen er niets mee.

Gedacht vanuit de positie van PS lijkt het ons echt belangrijk dat in de verordening wordt opgenomen dat de rapportages aan ons worden gezonden. Of daaraan dan een vervolg wordt gegeven, is een heel andere afweging. Het is helemaal niet gezegd dat wij erover gaan praten, dat hangt van de inhoud af.

Ik handhaaf het amendement en ik verzoek met name de fracties van de ChristenUnie en het CDA te bekijken of het allereerst inspringen op de formule "inzien" misschien toch nog voor heroverweging vatbaar is.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb artikel 5 ook gelezen in het licht van hetgeen in het tweede lid daarvan staat over misbruik en oneigenlijk gebruik van provinciale regelingen. Zoiets kan natuurlijk aan organisaties binnen het bestuur toegeschreven worden, maar dikwijls is het te herleiden tot personen en in een interne toetsing worden die mogelijk toch genoemd. Een ander argument is dat mijn mening is dat niet direct de complete vuile was buiten moet worden gehangen. Er moet gelegenheid zijn om zaken intern te corrigeren.

Als de heer Engels zijn zin krijgt, krijgt hij van het college een kattenbelletje met een nietszeggende inhoud en daar wint hij ook helemaal niets mee.

De heer BOERLAND: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u de vergadering een ogenblik te schorsen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 12.01 uur tot 12.12 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer BOERLAND: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben even beraadslaagd en mijn fractie heeft besloten unaniem met de geniale vondst van de heer Baas in te stemmen.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Ook wij hebben de kwestie besproken. Wij zijn van mening dat het mogelijk moet zijn een rapportage te maken waar de persoonlijke kwesties uitgehaald zijn. Wij zullen voor het amendement van D66 stemmen.

De heer HUIZING: Dat zullen wij niet doen, voorzitter. Wij hechten er wel belang aan dat de staten kennis kunnen nemen van de rapportage, maar gelet op de toezegging van de gedeputeerde, waardoor wij materieel krijgen waarom wij hebben gevraagd, stemmen wij niet in met het amendement van D66. Wij denken dat ook ervaring met dergelijke rapportages moet worden opgedaan en daarom willen wij over twee jaar bekijken hoe het functioneert; die voorwaarde willen wij wel aan onze instemming met het statenstuk verbinden.

In stemming komt amendement C.

Amendement C wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de leden van de fracties van de OPD, Fractie de Jong en Drents Belang voor aanvaarding van het amendement hebben gestemd, doch de leden van de overige fracties daartegen.

In stemming komt amendement D.

Amendement D wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de leden van de fracties van de OPD, Fractie de Jong en Drents Belang voor aanvaarding van het amendement hebben gestemd, doch de leden van de overige fracties daartegen.

In stemming komt amendement E.

Amendement E wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de leden van de fracties van het CDA, de OPD, Fractie de Jong, GroenLinks, D66 en Drents Belang voor aanvaarding van het amendement hebben gestemd, doch de leden van de overige fracties daartegen.

In stemming komt amendement F.

Amendement F wordt met algemene stemmen aangenomen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het na amendering gewijzigde voorstel van het college.

3. Het voorstel van het Presidium van provinciale staten van 27 februari 2004, kenmerk 2004001258, Wijziging Reglement van orde voor de vergadering van provinciale staten en wijziging Reglement van orde voor de vergadering van de statencommissies

(statenstuk 2004-112, herzien)

De VOORZITTER: Het zou mij een lief ding waard zijn - en ik neem aan de staten ook - wanneer de vergadering voor de lunchpauze kon worden gesloten. Ik dring daarom aan op beknoptheid.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie is akkoord met dit voorstel.

De VOORZITTER: Die bijdrage is voor herhaling vatbaar.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie is akkoord met dit voorstel.

De VOORZITTER: Ook dit is voor herhaling vatbaar.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Ook wij zijn voor de voorgestelde wijziging van het Reglement van orde. Wij dringen alleen aan op terughoudendheid bij de gedeputeerden als het gaat om het plegen van interrupties.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik ben naar het spreekgestoelte gelopen, omdat ik een motie in de zak heb.

De aanleiding tot de discussie over een aanpassing van het Reglement van orde is dat wij van mening zijn dat het goed is wanneer de staten regelmatig kijken naar hun eigen functioneren. Zo moet na deze verbeteringen gekeken worden of al dan niet via een aanpassing van het reglement niet tot nog andere verbeteringen kan worden gekomen. Mijn fractie heeft het gevoel - wij voelden dat ook de fractie van de VVD dat gevoel had - dat er nog verdere verbeteringen mogelijk zijn als het gaat om cultuurverbetering en efficiënter en effectiever vergaderen. Er vinden in commissies nog veel ad-hocdiscussies plaats en het voornaamste resultaat daarvan is, naar mijn gevoel, oplopende irritatie.

In overleg met de fractie van de VVD heb ik een motie opgesteld waarin een verzoek wordt gedaan aan het Presidium om te komen tot een evaluatie van een aantal aspecten van het functioneren van de staten. De motie wordt ook namens beide fracties ingediend. De motie luidt als volgt.

Motie G

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 17 maart 2004;

gelezen statenstuk 2004-12;

gehoord de beraadslaging;

van mening zijnde dat het dualisme in het openbaar bestuur een groei- en leerproces is;

van oordeel zijnde dat de voorbereiding van, de beraadslaging over en de vaststelling van besluiten in provinciale staten periodiek op doelmatigheid en doeltreffendheid moet worden getoetst;

overwegende dat op deze wijze een helder zicht kan worden verkregen op mogelijke knelpunten en verbeterpunten;

overwegende dat om die reden een evaluatie van het functioneren van de statencommissies, het Presidium en de Griffie nodig is;

verzoeken het Presidium in samenspraak met (de) fractievoorzitters een voorstel voor bedoelde eva-

luatie uit te werken en dat aan de staten voor te leggen, voordat de evaluatie wordt uitgevoerd, en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn akkoord met het voorstel, maar ik wil daarop wel het volgende amendement indienen.

Amendement H

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 17 maart 2004, ter behandeling van agendapunt H3, artikel 4, betreffende artikel 38 initiatiefvoorstel;

overwegende, dat het initiatiefvoorstel een recht moet zijn voor elk statenlid, dat in een zo ruim mogelijke zin dat recht dient te hebben en dat het de verantwoordelijkheid is van een statenlid om te bepalen of een initiatiefvoorstel:

- a. in de commissievergadering wordt behandeld;*
- b. in de commissievergadering zowel als in de provinciale statenvergadering wordt behandeld;*
- c. in de provinciale statenvergadering wordt behandeld;*

besluiten:

de tekst van artikel 38, tweede lid, als volgt op te nemen:

"2. De voorzitter legt het initiatiefvoorstel voor aan het Presidium, dat vervolgens, conform de indienner, een voorstel doet aan hetzij de commissie, hetzij provinciale staten, hetzij beide, met een voorkeur voor de plaats op de agenda, c.q. de agenda's tenzij etc. conform."

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Dit amendement kan bij de beraadslaging worden betrokken.

Ik geef nu het woord aan de vice-voorzitter van de staten en het Presidium.

De heer LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. De staten hebben het Presidium de opdracht gegeven ervoor te zorgen dat de staten- en commissievergaderingen procedureel netjes verlopen.

Het continu monitoren van dat proces is belangrijk en dat is ook de reden waarom deze wijziging van het Reglement van orde wordt voorgesteld.

De heer Engels vraagt de staten in de door hem ingediende motie uit te spreken dat het Presidium hiermee door moet gaan, en dan misschien iets gestructureerder. Daar heeft het Presidium geen enkele moeite mee en het lijkt mij dan ook goed dat het Presidium in overleg met de fractievoorzitters afsprekt hoe dit het beste kan worden gedaan.

De fractie van de OPD stelt in zijn amendement voor de indieners van een initiatiefvoorstel te laten bepalen of dit voorstel op de agenda van de commissie dan wel van de staten wordt geplaatst. In het huidige Reglement van orde staat dat zo'n voorstel rechtstreeks op de statenagenda moet worden geplaatst. Daar hebben wij in de afgelopen periode wat ervaring opgedaan en wij hebben geconstateerd dat hiermee feitelijk geen recht wordt gedaan aan het initiatiefvoorstel. Het is veel beter een initiatiefvoorstel eerst in de commissie te bespreken. Dan kan blijken of er draagvlak voor is, of het misschien nog verder moet worden uitgewerkt en of nog een juridische toetsing nodig is. Het komt de zorgvuldige en kwalitatief goede behandeling van een initiatiefvoorstel ten goede wanneer het eerst in de commissie aan de orde komt. Het Presidium raadt aanvaarding van amendement H dan ook af. Bovendien is het, als het om een actuele zaak gaat, uiteindelijk aan de staten om een initiatiefvoorstel alsnog te agenderen.

De verdere behandeling van het statenstuk wordt geschorst.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 15 december 2003, kenmerk 50/6.7/2003011290, Cofinanciering projecten Agenda voor de Veenkoloniën

(statenstuk 2004-96)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 25 februari 2004.

De heer WIJBENGA: Mijnheer de voorzitter. Toen dit punt in de commissievergadering werd besproken, was mevrouw Edelenbosch zelf in de Veenkoloniën.

In de commissie is gezegd dat nu aan het werk moest worden gegaan, waarbij kreten als "handen uit de mouwen" werden gebruikt, maar wij komen dan toch een beetje in de knel met onze kaderstellende taak.

De Agenda voor de Veenkoloniën is dusdanig ruim geformuleerd, dat het geld alle kanten uit kan gaan. De staten stellen nu een bedrag beschikbaar en wij vragen het college nogmaals de staten zoveel mogelijk te betrekken bij de besteding van dit bedrag. Ik kan mij zelfs voorstellen dat wij zeggen dat het eerst maar voor de werkgelegenheid, een acuut probleem in deze regio, moet worden ingezet. Ik hoor graag van mevrouw Edelenbosch of zij het ermee eens is dat de staten maximaal bij de besteding van dit geld worden betrokken.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik zou heel kort kunnen antwoorden en kunnen zeggen dat ik de staten graag maximaal bij alles wil betrekken. Het bedrag dat nu beschikbaar wordt gesteld, is in feite het voertuig om het proces van de Agenda voor de Veenkoloniën voort te laten gaan. Ik zeg toe dat wij in ieder geval het jaarprogramma aanbieden, maar het is wel aan de Stuurgroep voor de Veenkoloniën om zo goed mogelijk de beste kansen en de beste realiteitswaarde van een traject te beoordelen. Wij schaken op verschillende fronten, juist omdat het geld waarvan wij aannamen dat het er voor de uitvoering van de Agenda voor de Veenkoloniën zou zijn, er niet is en wij op dit moment voor een aantal projecten proberen uit Europa of elders geld te krijgen. Het traject duurt verschillende jaren en het is zaak de kosten voor het bureau, het proces en af en toe een onderzoek, in beeld te houden. Het is niet de bedoeling om iedere keer wanneer van het bedrag van € 200.000,- iets afgaat, dat aan de staten voor te leggen, want dan kan niet snel gewerkt worden.

Ieder jaar stuurt de stuurgroep een uitvoeringsprogramma voor het volgende jaar toe en het lijkt mij verstandig dat naar de staten door te sturen, opdat zij in ieder geval het proces goed kunnen volgen.

De heer WIJBENGA: In het voorstel wordt gemeld dat het geld gaat naar projecten. Maar heb ik goed begrepen dat het geld ook naar het proces kan gaan, dus naar nog meer mensen op het projectbureau?

Mevrouw EDELENBOSCH: Dat absoluut niet. Het projectbureau wordt apart gefinancierd. Maar een project kan pas worden voorgedragen wanneer het een hapklare brok is; dat geldt voor alle gebiedsgericht beleid. Soms moet een vooronderzoek worden gedaan of moet iemand worden aangetrokken om alles uit te schrijven. Wij hebben het projectbureau heel minimaal gehouden, maar af en toe zijn wat extra handen nodig om het proces verder te helpen. Het proces an sich en het projectbureau zijn al op een andere manier gefinancierd.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 28 januari 2004, kenmerk 5/6.5/2004000854, inzake Beleidsnota bibliotheekvernieuwing 2003-2005

(statenstuk 2004-110)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 18 februari 2004

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het college.

6. Het voorstel van het Presidium van provinciale staten van Drenthe van 29 januari 2004, kenmerk 2004000853, Onderzoeksprogramma 2004 c.a.

(statenstuk 2004-111, herzien)

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het Presidium.

7. Het Initiatiefvoorstel van de leden Hornstra en Wijbenga van 27 februari 2004, kenmerk 2004002284, Project Vrijwillige weidevogelbescherming

(statenstuk 2004-119)

De heer DE JONGE: Mijnheer de voorzitter. Drenthe is mooi, Drenthe is groen, Drenthe heeft

een mooie flora en fauna en dat willen wij graag zo houden. Veel vrijwilligers en hobbyisten dragen hier een steentje aan bij en een mooie hobby krijgt zodoende een vorm waar wij allemaal wat aan hebben. In het verleden succesvol ingezet geld heeft ertoe geleid dat het eigenlijk zeer goed is gegaan met de weidevogelbescherming. Er zijn veel regionale afdelingen opgericht en de resultaten zijn er naar.

Er is nu behoefte aan een loketfunctie, mede om te voorkomen dat de provincie elke afzonderlijke vrijwilliger of agrariër apart te woord moet staan. In mijn ogen is de loketfunctie bedacht om te voorkomen dat provinciale ambtenaren gefrustreerd raken. Het is naar mijn mening dan ook een dure en overbodige functie.

Ten eerste omdat gebleken is dat de vrijwilligers ook nu al succesvol opereren; het kan altijd beter, maar het gaat om vrijwilligers.

Ten tweede omdat toen in het verleden een bedrag beschikbaar werd gesteld; daarbij is gezegd dat het om een eenmalige bijdrage ging.

Ten derde omdat het erop lijkt dat nu een poging wordt gedaan een voorschot te nemen op een toekomstige subsidiebijdrage. In de notitie is sprake van uitbreiding van de activiteiten van vrijwilligers met andere vogelsoorten. Het lijkt erop dat de vrijwilligers het ook zonder coördinator steeds drukker krijgen en de conclusie kan dan ook zijn dat het allemaal wel heel goed gaat. Ik zie de volgende subsidieaanvraag dan ook alweer gestalte krijgen.

Ten vierde omdat het creëren van een dure hobbybaan niet nodig is wanneer vanuit de provincie een ambtenaar met kennis van zaken bij de Stichting "Het Drentse Landschap" kan worden gedetacheerd. Misschien is er wel een bovenformatieve ambtenaar die deze taak op zich kan nemen. Het lijkt mij een lichte taak en een mooie baan.

Ten vijfde omdat op dit ogenblik de vrijwilligers en de organisaties ook door de provincie te woord worden gestaan of ondersteund. De mankracht daarvoor is er blijkbaar en coördinerende mankracht is misschien ook wel te vinden bij Landschapsbeheer Drenthe.

Ten zesde omdat vrijwilligers niet zo van betaalde coördinatoren houden. Het is vaak een bron van ergernis en meningsverschillen: de vrijwilligers doen het werk en iemand anders houdt er een mooi baantje aan over. De coördinator zou ook een vrijwilliger moeten zijn.

Ten zevende omdat het in een tijd van strakke bezuinigingen minder gepast is geld uit te trekken voor vogelbescherming. Het vrijwilligerswerk van de afgelopen jaren heeft veel vruchten afgeworpen en dan is het toch mooi zo? Waarom dan extra geld? Het lijkt op het creëren van een baan voor hobbyisten.

Voorzitter. Ik zal dit stuk niet steunen; maar dat had men wellicht al uit mijn woorden opgemaakt.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. De OPD wil een wat ander geluid laten horen. Wij hebben respect voor de beide statenleden die dit initiatiefvoorstel hebben ingediend. Wij zullen dit voorstel ook steunen, want wij zijn positief over alles wat aan onze weidevogels ten goede kan komen. Echter, geeft dit statenstuk garanties voor de toekomst? Geen enkele! Wij moeten constateren - en daarom moet ik de waarschuwend vinger heffen - dat het met de beschermers beter gaat dan met de vogels zelf. Ik hoop dat dit voorstel een bijdrage levert aan het instandhouden van onze broedvogels en de aantallen broedvogels die wij in Drenthe nog hebben. Waarom dan die waarschuwing? Aan de ene kant willen wij beschermen en aan de kant trekken wij onze handen ervan af. Ik noem in dit verband de bejaging van de vos en de overpredatie van de zwarte kraai en andere predatoren. Op dit moment is het zo - en na meer dan vijftig jaar in de natuur te hebben rondgelopen, meen ik toch enig recht van spreken te hebben en ik zie het elke dag - dat het absoluut niet goed gaat. De normale verhoudingen zijn ernstig geschaad. De predatie bij roofvogels heeft op dit moment al kannibalisme tot gevolg. De fazant, de patrijs, eigenlijk alle bodembroeders zijn al uit de fauna van Drenthe verdwenen, terwijl zij een jaar of vijf geleden nog in ruime mate aanwezig waren.

Voorzitter. Dit is een teken aan de wand. Er zijn verschillende oorzaken voor aan te geven, maar ik ben ik ieder geval blij dat dit initiatiefvoorstel een klein zetje in de goede richting is.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij complimenteren de beide initiatiefnemers met dit voorstel en wij kunnen er van harte mee instemmen.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. De VVD is positief over de intenties van dit voorstel, maar ik wil naar aanleiding van dit voorstel een tweetal opmerkingen maken en in reactie op de inbreng

van de heer De Haas nog wel een overweging inbrengen.

Wij vinden het vreemd dat de initiatiefnemers de financiering gedurende vier jaar uit de post Onvoorzien halen, terwijl een post na een jaar niet meer onvoorzien is. Wij hebben een amendement gemaakt, waarin wij voorstellen de financiering voor 2004 uit Onvoorzien te halen, maar de financiering voor de volgende jaren structureel te be-
grooten.

Bij de behandeling van de Flora- en Faunawet hebben wij gemerkt dat er groepen van weidevogelbeschermers zijn die niet meer gemotiveerd zijn omdat er van die bescherming niets terecht komt. De heer De Haas heeft er al op gewezen dat er in Drenthe veel verandert en in onze fractie viel bij deze constatering de term "biotoopverschuiving". De heer De Haas zegt dat hiervoor verschillende oorzaken zijn aan te wijzen, maar hij noemt ze niet.

Voorzitter. Ons voorstel is om binnen dit project te kijken naar de gevolgen van predatie. In de jaarlijkse rapportage moet ook echt duidelijk worden gemaakt welke gevolgen de predatie voor dit project heeft. Als het project neerkomt op het oppompen van een lekke band, kunnen wij ook nog een keer "nee" zeggen, maar als wordt aangetoond dat predatie geen rol speelt, hebben wij een goed verweer tegen het verhaal van de weidevogelbeschermers dat daarom hun motivatie wegvalt. Voorzitter. Ik wil nu het amendement indienen.

Amendement I

*Provinciale staten van Drenthe in vergadering
bijeen op 17 maart 2004, ter behandeling van
statenstuk 2004-119;*

besluiten:

*met betrekking tot punt II van het ontwerpbesluit
de tekst:*

*II. voor dit project € 106.972,-- beschikbaar te
stellen uit de post Onvoorzien,
te vervangen door:*

*"II.a. voor dit project in 2004 € 33.839,-- beschik-
baar te stellen uit de post Onvoorzien;
b. voor de daaropvolgende jaren gedeputeerde
staten te vragen, per jaar, dekking aan te geven
binnen het Programma natuur tot een totale om-
vang van € 73.133,--."*

en met betrekking tot punt III.c van het ontwerp-besluit de tekst:

jaarlijkse rapportage, nadere uitwerking in een prestatieafspraken gemaakt met Landschapsbeheer Drenthe,

te vervangen door:

"Jaarlijkse rapportage, waarin tevens wordt aangegeven welke rol predatie heeft op het resultaat van dit project, nadere uitwerking in een prestatieafspraken gemaakt met Landschapsbeheer Drenthe."

De VOORZITTER: Dit amendement kan bij de beraadslaging worden betrokken.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. De heer Smidt zegt dat ik niet aangeef welke oorzaken er nog verder zijn behalve predatie. Ik kan er een dagvullend programma over volpraten en als het nodig is wil ik de staten er graag kond van doen.

De heer SMIDT: De heer De Haas neemt hetzelfde waar als zoveel andere mensen, maar over de oorzaak van de terugloop van het weidevogelbestand lopen de meningen nogal uiteen.

De heer DE HAAS: Over die oorzaken kunnen wij wel van gedachten wisselen, maar die discussie lijkt mij nu niet aan de orde.

De heer SMIDT: Vandaar mijn suggestie om dit eens in de statencommissie te doen.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Op het gevaar af dat ik iets ga zeggen over wat ik op dit moment nog niet helemaal heb meegekregen, omdat het amendement nog niet is rondgedeeld, deel ik mee dat ik de inhoud van het voorstel niet wil betwisten. Vrijwillige vogelbescherming is heel belangrijk en heeft in de afgelopen jaren ook haar succes bewezen. Ik heb er alleen behoefte aan nog eens te onderstrepen waarom het college bij de begroting, toen een integrale afweging is gemaakt, heeft besloten dit project niet te continueren. Er is negen jaar mee gesubsidieerd aan dit project, eerst zes jaar en daarna nog eens drie jaar en bij de verlenging met drie jaar hebben de staten besloten dat dit de laatste keer zou moeten zijn en dat het project daarna opgenomen zou moeten worden in het reguliere werk van Landschapsbeheer Drenthe.

Ik wil even een tussenopmerking maken. De Stichting Landschapsbeheer Drenthe en de Stichting "Het Drentse Landschap" zijn twee verschillende organisaties, die overigens nogal eens door elkaar worden gehaald.

Conform de afspraak die hierover met de staten was gemaakt, is dit project in de brief van 18 september niet meegenomen.

Er is enkele commissievergaderingen geleden op deze actie gereageerd en ik constateer hiervoor wel enige steun bij de fracties.

Met betrekking tot de financiering van dit project kan het college zich vinden in de gedachte het geld voor dit jaar uit de post Onvoorzien te putten. Voor de rest geef ik de staten in overweging bij de integrale afweging die zij bij de Voorjaarsnota moeten maken, dit project bij een programma onder te brengen. Ik heb het gevoel dat dit meer een opdracht aan de staten dan aan het college is.

Voorzitter. Ik hoop hiermee duidelijk te hebben gemaakt dat voor een periode van vier jaar uit Onvoorzien financieren wat te voorzien is, niet de goede weg is. Het is aan de staten op bij de Voorjaarsnota te bekijken hoe zij dit project voor de komende drie jaar gaan onderbrengen.

De VOORZITTER: Ik bespeurde zojuist enige verbazing bij de heer Hornstra dat ik eerst het college het woord gaf. Ik wijs erop dat bij een initiatiefvoorstel vanuit de staten een rolwisseling plaatsvindt. Het college kan op zo'n voorstel reageren en het initiatiefnemende statenlid kan daarna zijn voorstel verdedigen.

De heer HORNSTRA: Voorzitter. Ik verzoek u de vergadering even te schorsen, want ook ik heb het amendement nog niet ontvangen en dat wil ik toch graag eerst even met mijn mede-initiatiefnemer bespreken.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 12.42 uur tot 12.51 uur.

De heer Wendt verlaat de vergadering.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Om te beginnen willen de heer Wijbenga en ik bijna alle partijen danken voor hun steun. Wij zijn daar heel blij mee. Ik wil vanaf deze plaats ook een

compliment geven aan alle organisaties, vrijwilligers en boeren die op dit terrein actief zijn. Het is voor heel veel mensen een heel belangrijke zaak. Het wordt wel een hobby genoemd, maar voor sommigen is het bijna een levensopdracht om de fauna in Drenthe te beschermen.

Ik wil ook de ambtenaren een compliment geven. Er zijn nog niet zoveel statenleden met initiatiefvoorstellen gekomen. Ik doe het nu voor de derde keer en de steun die ik daarbij van de ambtenaren kreeg, was erg goed en ook onontbeerlijk.

Voorzitter. Het gaat om meer dan een loketfunctie, zoals de heer De Jong wel meent. In de nota zijn nut en noodzaak duidelijk aangegeven: het gaat om de verbreding, de verspreiding en de instandhouding van kennis, waarna alle organisaties een beroep op die kennis kunnen doen en de continuïteit gewaarborgd is.

Er zijn enkele opmerkingen gemaakt over de financiën en over predatie. De zorg die een aantal partijen over de predatie hebben uitgesproken, delen wij. De heer Smidt zei in de commissie dat wij geen band moeten willen oppompen die lek is. Ons bereiken ook geluiden van allerlei organisaties dat wij aan de ene kant beschermen en aan de andere kant niets doen om hetgeen uiteindelijk aan broedsel nog op het veld ligt, te beschermen. Omdat wij heel graag duidelijk willen hebben in de prestatieafspraken wat er gebeurt, zijn wij bereid het amendement over te nemen. Het lijkt ons, mede naar aanleiding van de opmerkingen van de heren De Haas en Smidt, ook heel goed dit onderwerp nog eens in de commissie te bespreken en tot een standpuntbepaling te komen over hoe in de toekomst hiermee zal worden omgegaan. Ik wil er nog wel op wijzen dat de faunabeheereenheden in eerste instantie verantwoordelijk zijn. Met betrekking tot de financiën lijkt het mij duidelijk dat ...

De heer KUIPER: In het amendement is alleen sprake van de rol van predatie, terwijl er toch meer oorzaken zijn. Deelt de heer Hornstra die mening?

De heer HORNSTRA: Dat doe ik. Maar in dit amendement wordt de predatie heel uitdrukkelijk genoemd. In de commissie kunnen het probleem van predatie en de andere oorzaken - ander beheer, andere bemesting en anders maaien - worden besproken. Het gaat nu om dit ene punt en ik

stel voor dit amendement over te nemen en de discussie in de commissie te verbreden.

Een aantal mensen is van mening dat de financiering niet voor een periode van vier jaar uit Onvoorzien moet komen. Wij delen die mening en nemen ook dit deel van het amendement over. Bij de behandeling van de Voorjaarsnota zullen wij proberen aan te geven waar dit project de komende drie jaar uit betaald moet worden. Die opdracht geven wij onszelf en wij zullen er ongetwijfeld in slagen die uit te voeren.

Voorzitter. Ik ben dankbaar voor de steun voor dit voorstel. Met deze steun moet het mogelijk zijn in Drenthe een heel aantal verworvenheden die in de loop der jaren zijn opgebouwd, mede door Landschapsbeheer Drenthe, te continueren.

De heer DE HAAS: Ik wil nog even ingaan op de opmerking van de heer Kuiper. Predatie is wel één van de oorzaken, maar absoluut niet de minste, dat wil ik toch graag nog even gezegd hebben.

De heer SMIDT: Voorzitter. Ik heb de predatie er uit gelicht, omdat er geluiden waren dat er niets meer aan het weidevogelbeheer te doen was omdat alles toch werd opgevreten. Ik hoop dat onderzoek aantoonde dat het niet alleen de predatie is en dat daarmee het argument onder de demotivatie wordt weggenomen. Maar natuurlijk moet het breder worden gezien en misschien moeten we zelfs wel een en ander accepteren, maar dat is een heel ander verhaal. Ik vind de faunabeheereenheid in dit kader daarom ook niet de partij die het onderzoek zou moeten doen en daarom leg ik het neer bij Landschapsbeheer Drenthe.

In stemming komt amendement I.

Het amendement wordt met handopsteken aangenomen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat alle fracties met uitzondering van de Fractie de Jong voor aanvaarding van het amendement hebben gestemd.

Vervolgens besluiten de staten overeenkomstig het na amendering gewijzigde initiatiefvoorstel.

De VOORZITTER: Ik wens de initiatiefnemers van harte geluk met het succes dat zij bereikt hebben.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van statenstuk 2004-112.

Aan de orde is de stemming over motie G.

Motie G wordt met algemene stemmen aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement H.

Amendement H wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de leden van de fracties van de OPD en Fractie de Jong voor aanvaarding van het amendement hebben gestemd, doch de overige leden daartegen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het Presidium.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Langenkamp voor het indienen van de door hem aangekondigde motie met betrekking tot de voorgenomen sluiting van het NS-station Dalen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. GroenLinks heeft samen met de fracties van PvdA, VVD en CDA een motie opgesteld, die ik dadelijk zal indienen. Deze partijen zijn van mening dat geprobeerd moet worden te voorkomen dat het station in Dalen binnenkort wordt gesloten. De provincie heeft niet zo bar veel over het spoor gebeuren te vertellen, maar zij overlegt wel over procedures om tot beleid te komen en in SNN-verband wordt al over centralisatie gesproken. De motie gaat uitdrukkelijk niet over de decentralisatieproblematiek, maar het lijkt ons wel goed dat dit onderwerp binnenkort eens in de statencommissie wordt besproken. Het gaat ons er nu alleen om te voorkomen dat het station Dalen op korte termijn wordt gesloten.

Om spraakverwarring te voorkomen, wil ik nog wel een kleine toelichting geven. In de motie wordt de NS genoemd. Wij weten dat dé NS niet meer bestaat en is gesplitst in allerlei afzonderlijke BV's, maar gemakshalve spreken wij nog over de NS.

Motie J

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen op 17 maart 2004;

kennisgenomen hebbende van:

- *de plannen van NS om het station Dalen te sluiten;*
- *de mening van NS dat met het sluiten van het station Dalen de dienstregeling op de lijn Emmen-Zwolle kan worden geoptimaliseerd;*
- *de mening van NS dat er te weinig in- en uitstappers zijn in Dalen;*

overwegende dat:

- *nog onvoldoende informatie aanwezig is hoe er in de toekomst met de totale lijn (Emmen-Zwolle) wordt omgegaan en dat niet bekend is wat het vasthouden aan het station Dalen voor de overige stations betekent;*
- *nader onderzoek en overleg met zowel de provincie Overijssel en de Regio Twente en met het Ministerie van Verkeer en Waterstaat gewenst is;*
- *het voornemen tot het eventueel sluiten van het station Dalen in een breder openbaarvervoersperspectief moet worden geplaatst;*
- *de trein een belangrijk onderdeel is van het openbaar vervoer in de regio;*

van mening zijnde dat:

zolang er geen duidelijkheid is over de decentralisatieproblematiek en er geen alternatieven zijn, er bij de NS gepleit moet worden om het station Dalen niet te sluiten;

verzoeken:

het college in contact te treden met de NS en te bewerkstelligen dat de voorgenomen sluiting van het station Dalen niet te snel wordt bekrachtigd, in een breder openbaarvervoersperspectief wordt geplaatst en dat in geen geval tot sluiting kan worden overgegaan alvorens goede alternatieven voor handen zijn;

besluiten tevens:

deze motie ter kennis te brengen aan de leden van de Tweede Kamer,

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Deze motie maakt vanaf nu deel uit van de beraadslaging.

Het lijkt mij verstandig eerst het college te laten reageren en daarom geef ik het woord aan de heer Swierstra.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Het college is iets sneller dan sommige treinen van de NS: wij zijn al bezig het verzoek dat is verwoord in de motie die nu is ingediend, uit te voeren. Ook wij zijn van mening dat op dit moment niet tot sluiting kan worden overgegaan. Wij hebben hierover in januari bij de vaststelling van de dienstregeling en ook zeer recentelijk nog contact gehad met de NS en met Overijssel, mede naar aanleiding van een eventuele decentralisatie van de lijn. Ook de samenhang met het busvervoer vinden wij belangrijk, want als er helemaal geen vervoer meer is, wat dan? Kortom, wij zijn er volop mee bezig en ik hoop dat we inderdaad zover komen als in de motie wordt uitgesproken.

In stemming komt motie J.

Motie J wordt met algemene stemmen aangenomen.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Haikens die een motie wil indienen over het dierziektebeleid.

De heer HAIKENS: Mijnheer de voorzitter. Bij de ingekomen stukken zat de brief van de Raad voor het Landelijk Gebied inzake het advies Dierziektebeleid met draagvlak, een zeer waardevol stuk met veel informatie.

De constatering na lezing van dit stuk is dat er op dit moment nog steeds geen politieke besluitvorming heeft plaatsgevonden over een zodanige aanpassing van de wetgeving dat beelden die ons van de mond- en klauwzeer- en varkenspestcrisis nog vers in het geheugen liggen, niet meer zullen voorkomen.

Een van de kernen van de notitie is dat de wet zodanig gewijzigd moet en kan worden dat het ruimen van gezonde veestapels tot een minimum zal worden beperkt.

Een element dat de laatste maanden wat meer in discussie is gekomen is dat het gevaar van vermenging of van het virulenter worden van het virus zodanig is dat ook varianten kunnen optreden die gevaarlijk kunnen zijn voor de menselijke

gezondheid. Ook tegen die achtergrond is het bijzonder belangrijk dat de wetgeving wordt gewijzigd.

Voorzitter. Daarnaast moeten wij constateren dat de Nederlandse veehouderij bijzonder kwetsbaar is. We hebben te maken met open grenzen en met een grote mobiliteit van mensen. In combinatie met de dichtheid van de bevolking en van de veestapel kan dit grote risico's opleveren voor de volksgezondheid.

Voorzitter. Het lijkt mij duidelijk dat wij niet willen dat de beelden uit het verleden weer terugkomen. Daarom verzoeken wij het college op de minister van LNV en de Tweede Kamer maximale druk uit te oefenen om zo spoedig mogelijk met een gewijzigde wet te komen. Het moet niet blijven bij het voor kennisgeving aannemen van ingekomen stuk B.6, er moet werkelijk actie ondernomen worden. Albert Lanting en ik hebben deze mening verwoord in een motie die ik nu zal indienen.

Motie K

*Provinciale staten van Drenthe in vergadering
bijeen op 17 maart 2004;
kennisgenomen hebbende van:*

*het ingekomen stuk, kenmerk RLG 04043, van de
Raad voor het Landelijke Gebied, inzake advies
Dierziektebeleid met draagvlak;*

constaterende dat:

- *in het advies, door de minister, meer rekening gehouden kan worden met maatschappelijke waarden en belangen;*
- *de uitbraak van vogelpest in Zuidoost-Azië als potentieel gevaar wordt gezien;*
- *uitbraken van besmettelijke dierziekten een continue bedreiging vormen;*
- *er geen maatschappelijk draagvlak is voor de wijze waarop deze uitbraken werden bestrede;*
- *het ruimen van gezonde dieren zeer ingrijpende gevolgen heeft;*
- *een grote meerderheid van de bevolking het doden van gezonde dieren afwijst;*

spreken uit:

- *dat de overheid het grootschalig ruimen sterk kan terugbrengen door bij een uitbraak het non-vaccinatiebeleid daarop aan te passen;*

- dat de uitbraak in Uithuizermeeden de actualiteit van dit gevaar nog eens sterk heeft aange-
toond;
- dat de communicatie bij een (mogelijke) uit-
braak verbetering behoeft;
- dat inspanningen voor een dierziektebeleid met
draagvlak worden ondersteund;

verzoeken het college:

- dit uitdrukkelijk kenbaar te maken bij de minis-
ter van LNV en de Tweede kamer;

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Deze motie maakt vanaf nu
deel uit van de beraadslaging.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Gelet op de actualiteit en de maatschappelijke beleving ervan is dit een belangrijk onderwerp en ik kan mij dan ook voorstellen dat de VVD er behoefte aan heeft dit punt aan te kaarten. In de staten is vaker gediscussieerd over welke onderwerpen wel en welke niet op de agenda moeten worden gezet en mijn indruk is dat dit onderwerp de grenzen van onze politieke bemoeienis wel overstijgt. Bij dierziektebeleid en vaccinatiebeleid gaat het om een zeer complexe en technische discussie over een heel moeilijke materie en wie zijn wij om daar een heel genuanceerde uitspraak over te kunnen doen? Natuurlijk willen wij dat zo weinig mogelijk dieren gedood worden en natuurlijk willen wij de beelden daarvan ook niet op de televisie zien, maar de effectiviteit van het handelen staat voorop. Ik weet dat er al twee jaar wordt gediscussieerd over een technische uitvoering van de aanpak van mond- en klauwzeer zonder dat die belemmerend werkt op de handelsstromen. De motie vind ik een wat populaire manier om iets onder de aandacht te brengen zonder dat de reikwijdte daarvan wordt overzien en daarom zijn wij van mening dat deze motie hier niet moet worden behandeld.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij aansluiten bij de redenering van de heer Holman. Ik wil bovendien nog eens bijzonder onder de aandacht van de VVD brengen dat het juist die fractie is die ons met enige regelmaat voorhoudt dat de staten zich moeten beperken tot het bespreken van de dingen waar zij over gaan en dat zij zich heel terughoudend moeten opstellen

als het gaat om zaken die buiten hun bereik liggen. Het wekt dan ook verbazing dat juist de VVD nu met deze motie komt.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik verkeer een beetje in een dilemma, want wat in de motie is beschreven, vind ik eigenlijk wat te ingewikkeld om er zomaar op te reageren. Ik heb het rapport er vanochtend ook nog even bijgehaald en daar staat nog veel meer in over deze heel ingewikkelde materie. Ik heb er dan ook wat moeite mee te zeggen dat wij de motie wel uitvoeren, want ik weet niet wat voor gevolgen dat heeft. Bovendien heeft de minister zelf om dit advies gevraagd omdat hij een onderbouwing wil van zijn eigen beleid om hiermee aan de gang te gaan. Ik ga er dan ook van uit - maar misschien ben ik een klein beetje te naïef - dat de minister, nu dit rapport er is, er ook werk van maakt. Het gaat om een ook voor Drenthe heel belangrijke materie en het is heel goed dat de staten zich daar eens in verdiepen. Ik ben het met de uitgangspunten en de opmerkingen van de heer Haikens dan ook van harte eens, maar het ligt eigenlijk niet op ons bordje. Mijn vraag is dan ook waar wij ons mee bemoeien.

De heer HAIKENS: Mijnheer de voorzitter. Natuurlijk kunnen wij zeggen dat wij niet gaan over de aspecten die bij de laatste uitbraken een rol hebben gespeeld, maar omdat met name het mogelijke gevaar van de vogelpest voor de volksgezondheid de laatste maanden veel duidelijker is geworden, zijn wij van mening dat het wel degelijk relevant is dat de volksvertegenwoordiging hierover haar zorgen uitspreekt. Die gedachte heeft de doorslag gegeven om naar aanleiding van dit rapport op deze wijze te reageren.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Alvorens tot de besluitvorming wordt overgegaan, willen wij graag een korte schorsing om de informatie even te bespreken.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik maak maar meteen gebruik van het besluit van de staten het college de mogelijkheid te geven tot interrumpen. Ik wil niets afdoen aan de uitlatingen van de heer Haikens over zijn zorg, maar het lijkt mij dan verstandiger om het rapport, waaraan hij zijn informatie heeft ontleend, in een commissievergadering te bespreken. Dan heeft iedereen

de gelegenheid zich enigszins in deze ingewikkelde materie te verdiepen.

Mevrouw STOEL: Die suggestie ondersteunen wij van harte, want dan kunnen wij er tenminste goed voorbereid over spreken.

De heer HAIKENS: Voorzitter. Ik heb er geen enkele moeite mee de motie even aan te houden tot dit onderwerp in de commissie is besproken. Het gaat mij erom dat het aspect Volksgezondheid wel degelijk een argument is en dat wij niet kunnen zeggen daaraan geen boodschap te hebben. Dat argument gaat ons wel degelijk aan. Als een bespreking in de commissie de oplossing is, ben ik graag bereid daaraan mee te werken.

I. Sluiting

De VOORZITTER: Dit betekent dat de motie van de agenda wordt afgevoerd en daarmee geen deel meer uitmaakt van de beraadslaging. Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 13.16 uur gesloten.)

Vastgesteld in de vergadering van provinciale staten van 8 en 9 juni 2004.

, voorzitter

, griffier

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 17 maart 2004 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 14 De heer DIJKS zegt toe dat de staten de cijfers van de IPO-variant op basis van 680 bedrijven zullen ontvangen.
- 15 De heer DIJKS zegt toe dat de groene coalitie en de woordvoerders van de fracties zullen worden uitgenodigd voor een werkconferentie.
- 15 De heer DIJKS zegt toe dat op de werkconferentie ook punt 2 van het dictum van motie B zal worden ingebracht.
- 20 De heer DIJKS zegt toe dat hetgeen door GroenLinks en D66 is gevraagd in de monitoring van de intensivering van het energiebeleid zal worden opgenomen. Bovendien neemt hij de voorstellen van de heer Sluiter over.
- 24 De heer DIJKS zegt toe dat de resultaten van de toets als bedoeld in artikel 5, tweede lid, en het plan van verbetering als bedoeld in artikel 5, derde lid, van de Financiële verordeningen Drenthe 2004 bij de directeur-secretaris ter inzage van de statenleden worden gelegd.
- 27 Mevrouw EDELENBOSCH zegt toe dat de staten in ieder geval het Jaarprogramma van de Agenda voor de Veenkoloniën krijgen.